

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Faarevejle Højskoles Elevforening

40. årg.

Januar 1950

Nr. 1

Sikkerhed — Tryghed

I en nytårsartikel i Holbæk Amtstidende citeredes noget af en juletale, som kong Georg af England holdt i 1939. Den engelske konge sagde således: »Jeg sagde til en mand, der stod foran døren til det nye år: Giv mig et lys, for at jeg sikkert kan gå ind i fremtiden. Men han svarede: Gå ud i mørket og læg din hånd i Guds hånd. Det vil være bedre for dig end lys og sikrere end en kendt vej«.

Da jødefolket vandrede i ørkenen, så havde det ikke andet at holde sig til end Guds nåde og omsorg fra dag til dag. Det er der også givet udtryk for i 2. Mosebog 19., hvor Moses på Guds vegne siger til jødefolket: »Jeg har båret jer på ørnevinger«. Jøderne følte ofte, at de havde en afgrund under sig, men netop når de var ved at synke, kom Gud og bar dem som på ørnevinger.

Der er mennesker, der ikke føler nogen afgrund under sig, og som derfor heller ikke har brug for at blive båret af Gud. Men for enhver, der føler, at dette med afgrunden er en virkelighed, der er det en trøst at vide, at Gud vil bære os som på ørnevinger, så vi kan nå frelst over på den anden side.

Jørgen Jensen.

Vi må løfte i flok

Vi må løfte i flok, skal vi bære vort land
og vor hjemstavn mod frihedens vår.
Vi må fylke os tæt hver en kvinde og mand,
vi må spænde vor vilje til yderste rand,
mens vi glemmer de nagende sår.
Kun hvor vilje til vilje sig føje,
kan man urettens herskerstav bøjje.

Vi er født på en valplads, hvor kampen er hård,
og vor lod er den daglige strid,
men vi véd det så sikkert, at her, hvor vi står,
her har fædrene stået i tusinde år
helt fra sagaens tågede tid.
Vil vi ikke vor arvelod miste,
må vi kæmpe vor kamp til det sidste.

Om end natten er aldrig så mørk og så lang
og vil stjæle vor tryghed og ro.
Om hver stjerne er skjult og forstummet hver sang,
vil dog morgenen bryde igennem engang
for det folk, der i sandhed tør tro.
Er vor tro end vort eneste væрге,
skal vi vide, at tro flytter bjerge.

Grethe Bay-Hansen,
Flensborg.

Kulturen for domstolen

I bladene har været omtalt en bog, »Historien i nyt lys« af den kendte engelske historiker, Arnold Toynbee. Toynbee ser historien og kulturerne i et større perspektiv end andre historikere. Hans syn på kulturerne vil utvivlsomt også få indflydelse på vor historieundervisning. Der er også fornylig fra Toynbee kommet en bog, der hedder »Kulturen for domstolen«. Deri beskæftiger Toynbee sig også med den vesteuropæiske kulturs stilling i verden i dag. Han skriver blandt andet:

»Den nuværende europæiske frygt for kommunismen er ikke en frygt for militært angreb, sådant som vi følte det over for det nazistiske Tyskland. De forenede Stater er i alt fald med sin overvældende overlegenhed på det industrielle område og sin besiddelse af atomhæmmeligheden i øjeblikket uindtageligt ved militært angreb fra Sovjetunionens side. For Moskva ville det være det rene selvmord at gøre forsøget, og der foreligger intet vidnesbyrd om, at Kreml påtænker en sådan dårskab. Det kommunistiske våben, der gør Amerika så nervøst, er det åndelige propagandaapparat. Den kommunistiske propaganda sidder inde med en »hæmmelighed«, der bevirker, at den kan påvise og forstørre de kedelige sider af vor vesterlandske kultur og få kommunismen til at tage sig ud som en ønskværdig mulighed for en utilfreds gruppe af europæere. Kommunismen er også rival, hvor det gælder at vinde tilslutning fra det store flertal af menneskeheden, der hverken er kommunistisk eller kapitalistisk, hverken russisk eller vesteuropæisk, men lever i et utrygt ingenmandsland mellem de to konkurrerende ideologiers kampberedte borge. Både de ikke nærmere bestemte mennesker og vesterlændingene står i fare for at blive kommunister i dag, som de stod i fare for at blive tyrker for 400 år siden, og selv om kommunisterne på lignende vis står i fare for at blive kapitalistiske — som man har set det i opsigtvækkende tilfælde — så lettes situationens spænding ikke ved den kendsgerning, at ens konkurrerende heksedoktor er lige så bange for ens egen medicin, som man selv er det for hans.

Men selve den kendsgerning, at vor modstander truer os ved at påvise vore fejl, snarere end ved tvang at undertrykke vore fordelagtige sider, viser, at den udfordring, han stiller os, til syvende og sidst kommer ikke fra ham, men fra os selv. Den stammer i virkeligheden fra det vesterlandske menneskes uhyre stærkt stigende herredømme over den ikke-men-

neskelige natur i den nyere tid — dets vældige fremskridt i teknikken — d. v. s. netop det, der gav vore fædre den selvtilid, der narrede dem til at tro, at historien for dem var afsluttet på behagelig måde. Ved disse urværks-sejre har den vesterlandske middelstand frembragt tre uforudsete resultater, der savner deres lige i historien. Vor vesterlandske teknik har forenet verden i bogstavelig forstand, og den har forårsaget betændelse i de to institutioner krig og klassekamp, der er kulturens to medfødte sygdomme, og som der-ved er blevet dødelige sygdomme.

Krig og klassekamp har eksisteret, lige siden de første kulturer dukkede op for 5—6000 år siden, og de har altid været alvorlige sygdomme. Af de ca. 20 kulturer, der kendes, synes alle andre end vor egen at være døde eller døende, og når vi stiller diagnosen i hvert enkelt tilfælde, finder vi uvægerligt, at dødsårsagen enten har været krig eller klassekamp eller begge i forening. Hidtil har disse to pestsygdomme været dødelige nok til i fællesskab at dræbe nitten af tyve repræsentanter af kulturer. Men hidtil har disse svøbers ødelæggelseskraft haft en vis grænse. Kulturer er kommet og gået, men Kulturen (med stort K.) har hver gang kunnet genopstå påny i andre eksemplarer. For selvom krigens og klassekampens samfundsødelæggende virkninger har været umådelige, har de ikke været altomfattende. Når et samfund er brudt sammen i en del af verden, har det hidtil ikke nødvendigvis trukket andre ned med sig.

Hvorfor kan kulturen ikke vakle videre fra nederlag til nederlag på samme smertelige, nedværdigende, men ikke helt selvmorderiske måde, som den har holdt sig gående på i de første par tusind år, den eksisterede? Svaret ligger i den nutidige vesterlandske middelstands nylige opfindelser på teknikkens områder. Disse apparater til at tøjle de ikke-menneskelige naturkræfter har ikke kunnet forandre den menneskelige natur. Krig og klassekamp er afspejlinger af den menneskelige naturs mindre pæne sider i den art samfund, vi kalder kulturer. Disse sociale virkninger af individuel, menneskelig syndighed er ikke blevet afskaffet ved de nylige vældige fremskridt i teknisk viden og kunnen. Men de er heller ikke ladet ganske uberørt deraf. Da de ikke er afskaffet, er de skruet enormt op med hensyn til fysisk magt, ligesom det øvrige menneskeliv. Klassekampen er nu blevet i stand til at splitte samfundet uigenkaldeligt, og krigen til at udslette hele menneskeheden. Onder, der før blot var alvorlige og en skam og skændsel, er nu blevet dødbringende. Vi står derfor i den europæiserede verden i vor generation over for et valg mellem to ting, som de andre samfund i

fortiden har kunnet undgå — uvægerligt med skæbnesvangre konsekvenser for sig selv, men ikke for den højeste pris, det er at sætte en stopper for menneskehedens historie på denne klode. Vi står således over for en udfordring, som vore forgængere ikke måtte tage stiling til: Vi må afskaffe krig og klassekamp, og om vi viger tilbage derfor, eller det ikke lykkes os, bliver straffen, at vi vil se dem denne gang vinde en sejr, der vil blive afsluttende og afgørende«.

J. J.

Religionens midterstykke

Toynbee skriver også om den vesterlandske kultur følgende: »I den vesterlandske kultur, der har bredt sig som en løbeild verden over, er ikke hele det vævede klæde i eet stykke. Den har været et blussende bål, næret af kasseret bomuld — en teknisk kantvævning med religionens midterstykke revet ud. Denne krigsvareudgave af den vesterlandske kultur var selvfølgelig forholdsvis let at afsætte. Peter den Store viste sine evner ved øjeblikkeligt at kaste sig over den, da den blev udstillet i Vesterlandets butiksvindue. Hundrede år senere viste den finere udviklede og mere åndeligt interesserede ægypter Al-Gabarti mere dybtgående forståelse. Den franske teknik ramte ham som et slag i hovedet, men han vedblev at vente på et tegn. For ham var beviset for den vesterlandske kulturs værdi ikke teknik, men retfærdighed. Denne lærde fra Kairo havde fattet sagens kerne, det problem, som vesten endnu ikke har løst inden for sine egne rammer. »Om jeg kendte alle hemmelighederne og al kundskaben . . . , men ikke har kærlighed, da er jeg intet.« (1. Kor. 13., 2.)«.

J. J.

FRA ELEVKREDSSEN

Fårevejlekredsen for København og omegn.

Fredag d. 17. februar kl. 20 F. H. stævne på K. F. U. K., Kannikestræde, København. Højskolens formand, fabrikant Vald. Olsen og forstander Jensen har lovet at komme. Alle gamle elever og venner af skolen er velkomne.

Kr. Bach.

Sydslesvigske elever på F. H. 1947—49.

Nogle af eleverne fra Sydslesvig har i tidens løb skiftet

adresse. Herefter bringer vi også adresseforandringer fra Sydslesvig, da det nu bedre kan lade sig gøre end før.

- 1947. Käthe Andersen, Marienhölungsweg 59, Flensborg.
- 1947. Hella Breddin, Westerland, Sild.
- 1947. Erna Heldt, mejeriet Løjt, Sønderbrarup.
- 1947. Anelise Jensen, Egenæs.
- 1947. Lisa Petersen (f. Fischer), Frisergade 125, Flensborg.
- 1947. Anna M. Schmidt (f. Brodersen), Gudskog, Niebøl.
- 1947/48. Momme Andresen, Lindholm.
- 1947/48. Peter Andresen, Waitzgade 55 b, Flensborg.
- 1947/48. Werner Bartlefsen, Nygalmsbøl, Niebøl.
- 1947/48. Werner Greggersen, Aaker, Aakirkeby.
- 1947/48. Rudolf Nissen, Skt. Jørgensgade 39—41, Flensborg.
- 1948. Ruth Gliesmer, Højgade 11, Flensborg.
- 1948. Dagmar Ilper, Havnegang 21, Slesvig (for tiden Sverige).
- 1948. Ingrid Ilper, Havnegang 21, Slesvig (for tiden Sverige).
- 1948. Karin Jürgensen, Rebslagerbanen 9a, Flensborg.
- 1948. Irmgard Nehls, Storegade 79, Flensborg.
- 1948. Christine Poulsen, Deezbøl, Niebøl.
- 1948. Ingeborg Schultz, Harreslevgade 29, Flensborg.
- 1948/49. Walter Børst, Kielerstrasse 603, Hamburg.
- 1948/49. Wilhelm Carlsdotter, Stubbe, Rieseby.
- 1948/49. Gerd Jochimsen, Nørregade 97—99, Flensborg.
- 1949. Else Brügmann, Vestermarksgade 15, Frederiksstad.
- 1949. Elisabeth Schønherr, Parksgade 14, Flensborg.

Adresseforandringer.

- Inspektør Bangsgaard Jørgensen, Ved Linden 6 st. tv., København S.
- 1947. Ruth Petersen, Gøddinghuse, Randbøl.
- 1947/48. Ejvind Nielsen, Rekrut 218, 11. B., 3. K., Gardehusarkasernen, Næstved.
- 1948. Ellen Agger, Bachersvej 5, København S.
- 1948. Jenny Jørgensen, Tesch's Allé 11, Holte.
- 1948. Alma Lauridsen, Niels Sørensenvej, Nordby.
- 1948. Ketty Torbensen, Frodesgade 145, Esbjerg.
- 1949. Ruth Hansen, K. F. U. M., Jernbanegade, Næstved.
- 1949. Anna Mouritsen, Bandbys, Holmsland, Ringkøbing.
- 1949. Ruth Schmidt, Børkop højskole, Børkop.
- 1949. Ella Svendsen, Råensminde, Hasseris, Aalborg.

1949. Dagmar Vestergaard, Missionshotellet, Aalborg.

1949. Ingrid Vingborg, »Kærgaard«, Gamst.

1949. Gerda Winther, »Sønderbygård«, Grindsted.

Hilsen fra Fanø.

Kære venner og læsere af »Sølvsnoren«. — En lille betragtning over nøden i verden i dag. Hvad er grunden til den store nød? Er det ikke frafaldet fra Gud, himlens og jordens skaber? Gud vil jo, at alle mennesker skal frelles og komme til sandheds erkendelse, og ved troen på vor Herre Jesus Kristus har vi fred med Gud. Men når han er vor fred, skulle vi så ikke alle, som tror på ham, bøje knæ for den sag. Jesus siger et sted, at de onde magter i verden uddrives kun ved bøn og faste. Vækkelsen kommer først, når vi bekender vor synd af et ærligt og oprigtigt hjerte. Måtte Gud sende sin Helligånd, som kan oplyse os om vor synd, og som kan drage os ind til Jesus Kristus. — Med ønsket om Guds rige nåde og velsignelse over det nye år.

H. J. H. (1907/08).

Fra skolen

Det er nu helt i orden med godkendelsen af efterskoleafdelingen, og der er også kommet de første forespørgsler dertil. Vi har sendt en hel del programmer ud til forskellige, blandt andet til K. F. U. K.-foreningerne landet over.

Også december gav nogle indmeldelser til højskoleafdelingen, således at der nu i de første dage af januar er 8 indmeldelser. Det er et par stykker mindre end sidste år ved samme tid.

Det sker ret ofte, at tidligere elever skriver efter programmer til uddeling blandt unge, som vil på skole. I mange tilfælde skal der jo også en påmindelse til, for at unge kan bestemme sig for et skoleophold. Kender I nogle, om hvem I kunne tænke jer, at de vil på højskole eller efterskole, så skriv blot efter program. Både til højskole- og efterskoleophold kan der i de fleste tilfælde fås en god understøttelse.

Den 3. januar havde vi jule- og nytårsfest for børn, og d. 5. januar for unge. Eleverne kom tilbage fra juleferien d. 4. januar, og vi er nu i fuld gang med det daglige arbejde

igen. — Til 1. januar rejste Tage Thagaard, idet han var blevet tilbudt en god, fast plads ved et lærlingehjem. Alfred Jørgensen (48/49) har overtaget hans arbejde.

Nu er så vintervejret kommet, men vi håber ikke, det skal vare alt for længe. En af de første dage, da vintervejret satte ind, var vi på en rask travetur til vejrhøj, hvor der blev udkæmpet vældige sneboldkampe.

Så er der lige de 5 kr. i kontingent til elevforeningen. De, der ikke har fået sendt det endnu, vil nok gøre os den tjeneste at sende det i den nærmeste fremtid. Giro 8701. Der er sket en betydelig fremgang i antallet af medlemmer i elevforeningen, og denne fremgang skulle gerne fortsætte. Der var en, der skrev forleden, at vi skulle ikke sende elevbladet mere, da skolen aldrig kunne komme til at betale sig. Det er jo rigtigt, at det er ikke nogen fin forretning at drive højskole og hjælpe ungdommen. Det er jo heller ikke meningen, at vi skal have nogensomhelst personlig fordel af det. Heldigvis får vi også mange opmuntringer, der viser, at man gerne vil være med til at kæmpe for, at højskolens arbejde må lykkes, og for disse opmuntringer bringer vi vor bedste tak.

Mange hilsener

Else og Jørgen Jensen.

Faarevejle højskole

3 og 4 måneders sommerskole for unge piger begynder
3. maj. Skriv efter program.

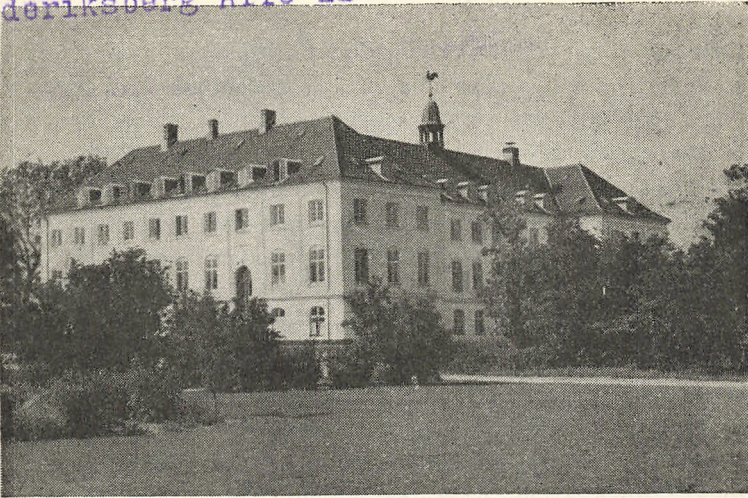
Jørgen Jensen.

Faarevejle højskoles efterskole

3 måneders efterskole for 14—18-årige unge piger begynder 3. maj. Skriv efter program.

Jørgen Jensen.

Udgivet af Faarevejle højskoles elevforening.
Formand: Aage H. Lund. Redaktør: Jørgen Jensen.
Holbæk Amtstidendes bogtrykkeri.

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Faarevejle Højskoles Elevforening

40. årg.

Februar 1950

Nr. 2

Hvad skal ungdommen ledes til?

Der er stærke kræfter i gang i dag for at lede ungdommen i den ene eller den anden retning. Ikke mindst sætter forlystelsesindustrien ind på at vinde ungdommen, så der kan tjenes flest mulige penge på den.

Det gælder imidlertid om at lede ungdommen til alt, hvad der er rigtigt og godt. Der er nogle, der vil sige, at ungdommen skal først og fremmest ledes til en god uddannelse og stilling. Det er også godt og nødvendigt; men det er dog ikke noget fyldestgørende svar på, hvad ungdommen skal ledes til. Andre vil sige, at ungdommen skal ledes til en bestemt politisk opfattelse, men der er dog ikke noget politisk parti, der har patent på hele sandheden.

Fra et kristent livssyn må vi sige, at ungdommen skal ledes til det kristne menneskeliv. Hvad er da det kristne menneskeliv? Det kan udtrykkes på den måde, som det står i

Gal. 6,2: »Bær hverandres byrder, thi således opfylder I Kristi lov«. Det vil jo ikke sige, at kristendommen kan gøres op i bestemte gode gerninger, som vi skal gøre. Kristendommen er Kristus, og at være en kristen er at komme til Ham med vor synd og nød og have forbindelse med Ham. Det er trods mørke at have det liv og det lys, som kan fylde os her på jorden, og som kan række ind i evigheden. Men Gud stiller os den opgave her på jorden, at vi ved Hans kraft skal leve det kristne menneskeliv. Det er dette liv, at ungdommen skal ledes til. Vi er til for vor næstes skyld. Det er ikke let at vinde gehør for det syn. Det er meget lettere at vinde gehør for, at livet består i sex og penge. Vi er imidlertid til for at bære hinandens byrder. Vi gør det så dårligt, men det lykkes kun i samme grad, som Kristus får lov at bære os.

Man taler ofte om ,hvor meget held, lykke og fremgang et menneske har haft. Man taler om, at for dette eller hint menneske lykkedes livet, thi han gjorde en fin karriere. Men lykken og livet består jo slet ikke i alt dette. Et liv med megen fremgang, hæder, ære og god omtale er jo ingeniunde altid lykkedes i dybeste forstand. På den anden side behøver et liv med mange nederlag og megen fiasko ingeniunde at være mislykket, når det har været et liv båret af Kristus. Selv om måske kun et eneste menneske kunne takke for, at vi havde levet, så var livet dog ikke levet forgæves.

Jørgen Jensen.

Europas forenede Stater

Den 2. februar talte pastor Willesen, Hvalsø, på højskolen for en forsamling på ca. 200 mennesker over emnet: Europas forenede stater — fantasi eller mulighed.

Pastor Willesen fremhævede særlig de vanskeligheder, der er forbundet med tanken om at gennemføre en samling af Europas stater, men disse vanskeligheder er dog ikke større, end at de kan overvindes, og den første betingelse for, at man kan få bugt med vanskelighederne, er, at man gør sig klart, at de er der.

Der er for det første den vanskelighed, at der er kræfter i bevægelse for at sprænge den fælleseuropæiske kulturarv. Vesteuropa har fået sin kultur fra Athen, Rom og Jerusalem,

men denne kulturarv står i fare for at sprænges, bl. a. af kommunismen. I denne forbindelse skal vi huske på, at marxisme og kommunisme ikke er en russisk opfindelse, men det er noget, der er opstået i Vesteuropa. Også den ny-nazistiske bevægelse i Tyskland er en fare for den fælleseuropæiske kulturarv. Skal en samling af Europa lykkes, så afhænger det også af, om den demokratiske bevægelse i Tyskland får overhånd.

Europas mange grænsespørgsmål er også en vanskelighed, som må overvindes, hvis tanken om Europas forenede Stater skal gennemføres. Amerikanerne kan ikke forstå, at Europa har så mange grænser og toldmure. Man kan ikke køre ret langt i Europa, før man kommer til en ny grænse. Amerikanerne må imidlertid forstå, at de europæiske lande har hver en tusindårig historie og store forskelle i sprog og økonomisk udvikling, som man ikke kan se bort fra. Frygten for Rusland og frygten for økonomisk sammenbrud fører imidlertid Europas stater tættere sammen i dag, og ser man på udviklingen i Svejts, hvor man inden for det samme folk har store forskelle, så viser det sig, at viljen til sammenhold betyder meget.

Også de økonomiske forhold er en vanskelighed for gennemførelsen af Europas enhed. Foreløbig er det blevet bestemt, at 60 % af den handel, der er på private hænder (men ikke statshandelen), skal frigives. Det vil kræve tro og vilje at nå frem til den økonomiske enhed. De militære vanskeligheder ved Europas samling spiller også en stor rolle. Churchill har talt om, at Europas forenede Stater skal være en tredje stormagt ved siden af Amerika og Rusland for at danne balance i tingene. Da De forenede Stater imidlertid er et stykke Vesteuropa, så er der mere, der tyder på, at udviklingen vil gå i den retning, at Amerika og Vesteuropa vil blive een magt, vil danne en slags atlantisk forbundsunion. Måske bliver det Kina, der bliver den tredje stormagt i verden, hvis Kina får mod til at gå sine egne veje uafhængig af Rusland.

J. J.

Brintbomben

»Nå, kan vi nu heller ikke blive fri for den snak her i vort eget blad«. Sådan omtrent tænker jeg, en hel del læsere vil tænke, når de ser denne overskrift. Nej, vi skal ikke, og vi skal ikke blive fri for at beskæftige os med dette, for det kommer os i allerhøjeste grad ved. Jeg tænker ikke så meget

på det, som vi daglig forskrækkes ved, at de, der har fremstillet — eller måske rettere er ved at fremstille — brintbomben, forsigtig antyder, at brintbombens eksplosion måske vil fremkalde en række kædereaktioner, der vil ødelægge alt levende på jorden, nej, jeg tænker mere på det, at brintbomben er et symbol på, hvilken frygtelig magt mennesker er kommet i besiddelse af, og at denne magt skal stilles i djævelens tjeneste. Det er betegnende, at når mennesker finder frem til en ny kraft, så sætter de først og fremmest denne kraft ind i de nedbrydende kræfters tjeneste i stedet for at udnytte den til at skabe bedre kår for menneskeheden. Der er såvist områder nok, hvor en indsats er påkrævet.

Da Gud havde skabt de første mennesker, lød det til dem fra skaberens mund: »Gør jer herrer over jorden og alt, hvad der lever på den!« Denne befaling har mennesker siden søgt at efterleve i stedse stigende grad, og det er ikke uden grund, at man nu kan spørge, om dette ikke er ved at være opfyldt nu, da mennesker mener at være i besiddelse af kræfter, der kan udslutte alt liv på jorden, det liv, Gud har skabt. Der mangler vist egentlig kun et led: verdensherskeren, der samler hele verden i eet rige og rejser menneskeheden til oprør mod Gud. Når vi læser vor bibel og særlig dens sidste bog, Johs. Åb., så føres vore tanker uvilkårligt hen på dette, at mennesker til sidst når så langt med hensyn til dette at beherske jorden, at de mener at kunne byde Gud trods. Brintbomben er en etappe på vejen dertil. Derfor kan vi ikke være ligegyldige over for dette symbol, thi den dag — og den kan meget snart komme — da verdensriget er en kendsgerning, kan og vil stormløbet mod dem, der i sandhed vil høre Gud til, begynde, og så tvinges vi til at tage stilling. Derfor må vi være vågne for tidens tegn. Hvad skal vi så mene om brintbomben? Vi skal ikke gå rundt i bestandig frygt for, at mennesker ved hjælp af brintbomben ødelægger alt liv på jorden. Vi skal hvile i troen på, at Gud, som har skabt alt liv på jorden, også er mægtig til at bevare dette liv, indtil hans time er inde. Brintbomben taler til os om den frygtelige magt, mennesker har fået, men for den, som for alle former for utryghed og bekymringer, er der kun et eneste sikkert sted at ty hen, hos ham, der sagde: »Jeg er alfa og omega, den første og den sidste, begyndelsen og enden«. (Johs. Åb. 22,13). Han har al magt i himlen og på jorden.

Svend Larsen.

FRA ELEVKREDSSEN

Fårevejlekredsen på Fyn.

Søndag d. 16./4. kl. 14.30 F. H. stævne i Bethania, Ryttergade, Odense. Om aftenen kl. 19,30 offentligt møde. Forstander Jensen taler både om eftermiddagen og om aftenen..

Madsen,
stationsmester, Beldringe.

Adresseforandringer.

1948. Mary Jespersen, Simmelkjær, Sunds.

1949. Grethe Nørlem, Spædbørnshjemmet, Skt. Lukasvej 9, Hellerup.

Kan det nytte?

Der er somme tider nogle, der spørger mig, om jeg tror, at skolen nogensinde kan komme rigtig i gang igen. Dertil må jeg svare, at det gør jeg, selv om det ofte kan se vanskeligt ud. Hvis jeg ikke gjorde det, så ville jeg pakke mit tøj med det samme.

Jeg har ofte tilskyndet jer til at arbejde med udholdenhed, og det vil jeg gerne gøre igen. Der er måske nogen, der vil sige, at det kan ikke hjælpe noget, thi de unge vil jo ikke komme alligevel. Jeg kender jo godt selv nogle af de indvendinger, som man kan møde, at man har ikke tid og råd og meget andet. Men trods de indvendinger, som vi kan møde, så skal vi dog arbejde med tro og udholdenhed. Ikke for at vi kan blive æret og godt omtalt af mennesker, thi det er ikke deri, at livet består. Heller ikke for, at disse bygninger her ikke skal falde sammen, thi det kunne der vel nok findes udveje til at undgå, men for ungdommens fremtids skyld. Derfor er det vor bøn, at disse rammer her må være et værksted i Guds riges arbejde.

Der er igen kommet en del indmeldelser siden sidst, men det er dog gået noget langsomt. Derimod har vi fået mange forespørgsler og personlige tilsagn, og vi håber, at en del af dem må blive til indmeldelser.

Jørgen Jensen.

Fra skolen

Siden sidst har vi haft en del lejre og møder. Med hensyn til lejrene så begyndte vi den 21. januar med en uges F.D.F. førerlejr under ledelse af forbundssekretær Poul Riis. Der var ca. 30 mand, og vi var glade for deres besøg. F.D.F. var her også sidste vinter på førerkursus. Til påske får vi en F.D.F. lejr på ca. 200 mand. Efter afslutning paa førerkursus havde vi i fire dage K.F.U.M.s vinterlejr under ledelse af sekretær Rich. Andersen. På denne lejr var der godt 30 unge mænd. Denne lejr forløb også udmærket, og vi havde indtryk af, at den var til glæde og udbytte for begge parter. Endelig havde vi så nogle dage derefter mandslejr med ca. 40 deltagere. Mandslejren blev ledet af missionær P. Jensen og missionær Christiansen. Denne lejr varede kun godt to dage, men der var mange gode timer og samtaler i de par dage. Af alle tre lejre blev vore mandlige elever udfordret til håndboldkamp, men de klarede sig fint hver gang.

Den 12. februar var et halvt hundrede tidligere elever hjemme på højskolen på et lille besøg. Vi glæder os altid, når »børnene« kommer hjem en tur, og vi siger herigennem tak for besøget.

Der er nu kun ca. 1½ måned tilbage af vinterskolen, og vi har derfor begyndt at tænke på vinterens udflugt. Hvis alt går vel, så regner vi med i løbet af marts at komme på en otte-dages tur gennem Sverige med besøg på nogle svenske skoler. Turen bliver ialt på ca. 2600 km, og vi kan få retur-billet for 63 danske kroner. I forhold til turens længde bliver det derfor en billig tur. Til sommer bliver der i forbindelse med skoleopholdet lejlighed til en otte-dages tur til Sverige og Norge for en lignende pris.

Fra d. 1. april har lærer Kofoed-Hansen fået plads som lærer ved en større kommuneskole i Rønne på Bornholm. Kofoed-Hansen har nu virket som lærer her ved højskolen i to år. Vi havde meget gerne set, at hans lærergerning her var blevet af længere varighed, men Kofoed-Hansen har ofte haft lyst til at komme til sin fødeø, Bornholm, og da han nu fik tilbud om plads ved en større kommuneskole i Rønne, så

syntes han, at han ville benytte sig af tilbudet. Dette her skal ikke være nogen afskedshilsen. Det kan der blive lejlighed til senere.

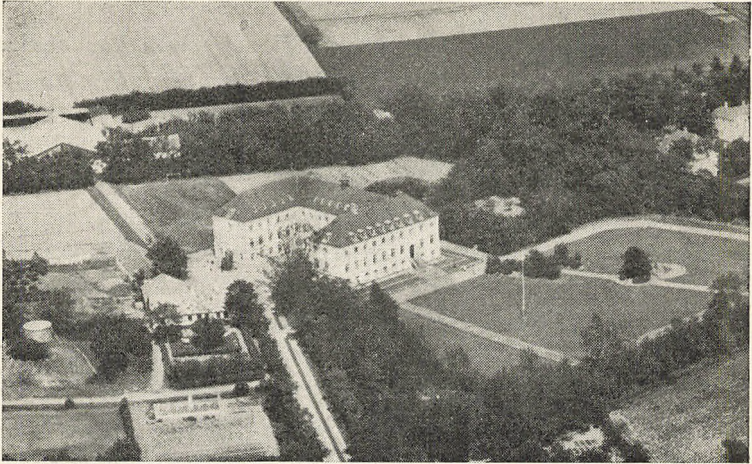
Til sommer skal Lis Skovmark giftes, og hun kan derfor ikke fortsætte med at være lærerinde her på højskolen til sommer. Lis Skovmark har nu været her, siden vi begyndte i 1947, og vi er taknemmelige for, at vi fik lov at beholde hende så længe.

Fra 1. maj har vi til lærer antaget Chr. Skovmark, som er broder til Lis Skovmark. Chr. Skovmark har været elev på Tommerup højskole, Haslev landbrugsskole og Korinth landbrugsskole. Endvidere har han landbrugseksamen fra landbohøjskolen. I vinter er Chr. Skovmark på Askov højskole for at tage kursus i forskellige fag. Bl. a. får han også der delingsføreruddannelse. Endvidere har vi antaget frk. Marie Olsen, som underviser ved kursus i Odsherred. Marie Olsen bor for tiden på højskolen. Marie Olsen skal undervise i kjolesyning, en del af håndgerningen, sang og musik og muligvis andre fag. Det er så planen, at min kone skal undervise i gymnastik til sommer i lighed med sidste sommer og endvidere have en del af håndgerningen.

Til sommer, når vi får efterskoleafdeling, er det også planen, at Svend Larsen skal tage stadig mere del i skolearbejdet. Svend Larsen skal senere, sandsynligvis til vinter, på lærer- eller sekretærkursus for yderligere at dygtiggøre sig til arbejdet. Svend Larsen har nu overtaget kassererposten i elevforeningen. Det er en fordel i dette arbejde, at han kender så mange af de gamle elever. Hvis det går fremad med både højskole- og efterskoleafdelingen, så håber vi, at vi senere kan udvide lærerstaben med en ung seminarieuddannet lærer, en tidligere elev, som har uddannet sig særlig med højskolearbejdet for øje.

Hjertelig hilsen

Else og Jørgen Jensen.

Faarevejle højskole

3 og 4 måneders sommerskole for unge piger begynder
3. maj. Skriv efter program.

Jørgen Jensen.

Faarevejle højskoles efterskole

3 måneders efterskole for 14—18-årige unge piger be-
gynder 3. maj. Skriv efter program.

Jørgen Jensen.

*Udgivet af Faarevejle højskoles elevforening.
Formand: Aage H. Lund. Redaktør: Jørgen Jensen.
Holbæk Amtstidendes bogtrykkeri.*

Statens pædagogiske

studiesamling

Fredriksberg Alle 22

V

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Faarevejle Højskoles Elevforening

40. årg.

Marts 1950

Nr. 3

Har vi et ansvar?

Det burde vel være en selvfølge, at vi, der har været så lykkelige at tilbringe nogle måneder på højskolen, også føler, at vi har et ansvar over for de mennesker, som vi færdes iblandt til daglig, og da især over for de unge, som er vore jævnaldrende.

Så længe vi var på højskolen, var vi alle i samme båd, men efter at vi er kommet ud, står vi som enere blandt de mange. Hvorledes er så de unge, som vi møder på vor vej, på arbejdspladsen, på kursus eller, hvor vi træffer dem? Ja, når man forsøger at få sådan en ung i tale, er det ofte, som om man står i hvert sit hjørne af stuen med spørgsmålet midt imellem sig. Vi kan ikke regne med, som vore forældre kunne det, at vi står over for unge, der kender til kristendom og det kristne livssyn. De har helt andre forudsætninger, end vi har, tænker i helt andre baner. De er blevet oplært til at have en helt anden grundindstilling over for livet. Nogle har slet ikke haft noget rigtigt hjem med en far og mor, men har for det meste været overladt til sig selv og står derfor ganske fremmed over for de religiøse spørgs-

Statens pædagogiske Studiesamling
København

mål. Derfor må vi søge at forstå dem i deres situation og finde et tilknytningspunkt.

Mange af nutidens unge er jernhårde realister, der bliver fra-stødt af alt, hvad der blot smager af sentimentalitet til trods for, at de ofte selv er bundsentimentale. De er skuffede, fordi de har set deres idealer smuldre hen og har oplevet en nedbrydning af moralen. Tilliden til andre mennesker har de mistet, fordi de er blevet fyldt med så megen løgn. Skruplerne har de forladt for længe siden, og de nærer en ensidig modvilje mod store ord og fagter. De fleste er kun optaget af dans. Man har indprentet dem, at Gud er død, og nu leder de efter en, der kan tage sig af dem. Således trænger de til evangeliet, selv om de ikke bryder sig om det. Synd og skyld kender de nemlig ikke noget til, og uden skyldfølelse kan de umuligt indse, hvad brug de skulle have for frigørelse og frelse. Troen opfatter de som en livsanskuelse eller en simpel antagelse af visse læresætninger, dogmer.

Hvis de ikke mere afviser een, men det lykkes at komme på talefod med dem, fremkommer de som regel med en mængde spørgsmål og udtalelser, som man nærmest har indtryk af, at de har lært udenad: Hvorfra ved man, at kristendommen er den eneste sande religion? De andre religioner hævder hver for sig det samme. Hvad skal vi med en Gud? Kristendommen kan måske i sig selv være god nok, men præsterne og kirken står i vejen. Hvorfor glemte kirken arbejderne i deres kamp? Når kirken prædiker kærlighed, hvorfor er der så så meget skænderi inden for dens egne rækker? Hvorfor tillader Gud så meget ondt i verden, når han er almægtig og god? Jeg kan ikke tro, når jeg ser på de kristnes liv? Hvorfor taler kirken et uforståeligt sprog? Hvad siger kirken om det seksuelle liv?

Endelig beskylder de de kristne for at øve en samfundsødelæggende opdragelse, idet de giver de unge komplekser ved at fortælle dem, at de er syndere.

Hvis nu blot al denne spørgen skyldtes virkelig trang til at få klarhed over forholdene, ville alt være såre godt, men mon det, når det kommer til stykket, er andet end et slet skjult forsøg på at dække sig selv?

Mest overlegne er de selvfølgelig, når man møder dem i flok og følge, men når de er alene, er de ofte knapt så høje i hatten, og så kan man undertiden få dem til at indrømme flere ting, og i enkelte tilfælde lykkes det at få dem med.

Mon man er klar over, at der i Rusland findes skoler, som uddanner unge med det særlige formål at bekæmpe kristendommen, ikke blot i deres eget land, men overalt i vestens lande, hvortil de efter endt uddannelse skal sendes. Det varer næppe længe, før vi kan spore virkningerne også her. — Vi trænger derfor til unge, der tør bekende deres tro og ved, hvad de tror på. Det

er nødvendigt, at vi ikke blot bruger vor bibel som »opbyggelsesbog« til egen berigelse, men at vi også bruger den som våbenarsenal, at vi præcis ved, hvad der står, og hvor det står, og hvad vi skal svare, når vi bliver spurgt. Det hænder desværre, at ikke-kristne kender biblen bedre end kristne unge.

Her er ikke blot en stor opgave. Her er en forpligtelse for alle, der vil være kristne. Vi må arbejde hver, hvor vi nu er sat, og være os vort ansvar bevidst.

Inge Kyndal (årg. 1948).

Tidernes tegn

De voldsomme kræfter, som i disse år rører sig i det internationale folkeliv, tillige med den overmægtige atom- og brintenergi, som nutidens videnskab har stillet til menneskets rådhed, skal utvivlsomt tages som et vagtråb til troende mennesker om også heri at give agt på tidernes tegn.

Og hvis vi gør det i lys af vor Frelsers forudsigelser, så er det både ejendommeligt og ansporende at lægge mærke til, hvor meget, der er i nutidens foreteelser, som på en prik ligner det, som Jesus har sagt vil komme som forvarsler om hans genkomst og denne verdens undergang. Det vil føre for vidt her at gennemgå hans taler herom i evangelierne. — Læs selv disse. Her skal blot noteres enkelte punkter, som kan suppleres med meget mere.

Ligesom vore første forfædres fald blev indledt med, at de trods Guds kærlige bestemte advarsel plukkede af kundskabens træ og kom bort fra Gud (1. Mos. 3, 5), således kan det nok være, at deres efterkommere også i vort slægtled har lyttet til slangens røst for at »blive som Gud og kende godt og ondt«. — Slægten søger at mætte sig ved kundskabens træ på godt og ondt. Og det er blevet mest ondt. Næsten alle strømninger i folkenes kulturliv har sammenblandet godt og ondt og spredt det gennem kunst, litteratur, religionsfilosofi, radio og afbleget kristendomsforkyndelse og ad mange andre veje i sådan udstrækning, at verden og mennesker styres, som »når blinde leder blinde«, de falder i graven (Matt. 15., 14.).

Og uroen i folkelivet. Er denne ikke en levende bekræftelse af Jesu ord i Matt. 24., 7. — Vi har ganske vist våbenstilstand i Europa i øjeblikket, men den samme morderbrand, som rasede her i årene 1939—45, raser fremdeles i Asien, hvor millioner af tvangsudskrevne unge mennesker som soldater tvinges til at slå hverandre ihjel uden andet motiv end dette: Folk rejser sig imod folk, rige mod rige, og ideologi mod ideologi. — Alle vil herske over alle, og næsten ingen vil hellere selv lide end

bringe lidelse over andre til trods for al histories bekræftelse af, at tryk avler modtryk, og at voldssejr altid avler senere nederlag. Verden glemmer, at det gavner ikke os mennesker at vinde noget i denne verden, hvis vi derved tager skade på vore sjæle. (Matt. 16., 26.) Se også 1. Pet. 3., 17. — Og man glemmer, at historiens højdepunkt: Jesu bøn i hans værgeløse dødsstund »Fader, forlad dem, de vide ikke, hvad de gør« blev hans største sejr over menneskehjerner og gav ham herredømme over mennesker af en art, som ingen voldsragt kan vinde. Og han har bedt os om at lære af ham — sagsmodighed og ydmyghed.

Israels mærkelige verdensomvandring og længsel efter Jerusalem. — Selv om ikke zionismen er nogen kristen bevægelse, men en udpræget national bevægelse, så er det måske alligevel de døde ben, hvorom Ezekiel fortæller i kap. 37, 1.—14., som er i færd med at samles i Israels land og måske dér skal opleve den hellige ånds udgydelse. I hvert fald er det mærkeligt at se, hvorledes Israel — måske uden selv at vide det — opfylder bibelens forudsigelser.

Evangeliet ud over hele jorden. Se Matt. 24., 14. — Evangeliet er prædiket så langt ud over verden, at det står som et vidnesbyrd både i Asien, Europa, Australien og Amerika. — Tilbage er vel kun Midtafrika. — Men er det så ikke mærkeligt at lægge mærke til, at forfølgelserne på Østasiens hidtidige missionsmarker — Kina og Manchuriet — med missionærernes nødtvungne flugt derfra har ført mange af disse fordrevne missionærer i kontakt med de hidtil uberørte folkeslag i Midtafrika. Det er begivenheden, som vi kender fra Ap. G. 8., 1.—8., der gentager sig. — Og Rom. 8., 28. går også på disse områder i opfyldelse.

Elementerne skal komme i brand. (2. Pet. 3., 10.) Når jeg på baggrund af, hvad Jesus har forudsagt i Matt. 24., 35., tidligere i tankerne har dvælet ved, hvorledes verdens undergang vil komme til at foregå, så har jeg bl. a. ud fra 2. Pet. Br. 3., 7. forestillet mig, at det måske vil blive lynild, der skal sprænge jordens skal, så dens indre glødende elementer måtte opbrænde alt. Men jeg må tilstå, at i de senere år — især efter amerikanernes ødelæggelse af Hirochima med atombomben og endnu mere efter brintbombens opfindelse — kan jeg ikke frigøre mig for den tanke, at måske menneskene selv ved bestandig at plukke mere og mere glubsk af kundskabens træ på godt og ondt en dag, når man mindst venter det, (Matt. 24., 36.—39.) vil nå samme resultat, som når børn leger med tændstikker i en halmstak. Det uafvendelige resultat bliver, at alt brænder omkring dem. Hvis det er rigtigt, at en bombe, nedkastet i Tølløse — midt på Sjælland — og en bombe over Fyn tillige med to bomber over passende steder i Jylland vil kunne udslukke alt liv i Danmark, så kan en enkelt bombeflyver jo besørge dette

Skolen i vinterdragt

på mindre end een time — uanset, at Danmark i forblindet selvforsvarstrang ofrer en million kr. daglig på forældet militærforsvar — og så er det vel kun et spørgsmål for videnskaben om at fremskaffe tilstrækkeligt uran etc. for også at kunne fremkalde en sprængning, der knuser jordskorpens skal ind til dens glødende indre, hvorefter der vel så ikke vil være andet tilbage af jorden end et stjernes kud i himmelrummet. Ifølge dagbladene hævder professor Einstein, at alt liv på jorden kan udslettes på denne måde. Og han er vel tidens største kapacitet paa dette område.

Antikrists ånd er ikke ny i verden (1. Johs. Brev 4., 9.). Og mange forløbere for Antikrist har allerede optrådt (se 1. Johs. Br. 2., 18.). — Helt fra historiens første tid og ned til vor tid har man kendt førerskikkelser, som har forført hele folkeslag og folkestammer, men ingen af disse har endnu haft det verdensformat, som vil komme til at præge den førerskikkelse, som bliver i stand til at fortrylle al verdens befolkning som en verdensfrelser. Men måske lever han allerede iblandt os, og i hvert fald vil hans opkomst kunne ske hurtigt. — Når det verdensvirvar, som nu råder, når sit klimaks, så vil det blive let for en stærk førerskikkelse at fortrylle masserne ved løfter om gyldne tider. Og da vil Antikrist fremstå. Ved hjælp af radioen vil han hurtigt kunne opbygge et verdensdiktatur, som han ved hjælp af bombeflyvere vil kunne håndhæve overalt gennem veluddannede piloter, som vil stå rede med dyrets mærke.

Men se så, hvilken vidunderlig trøst og hvilke løfter, Jesus har givet sine venner i Mark. 13. kap. — Ja, han vil endda forkorte

dagene for vor frelses skyld (se vers 20). Og så vil han samle sine udvalgte (se vers 26—27). Så kommer han selv (1. Thess. 4., 16.), og da skal vi altid være med Herren. — Det bliver himlen, ja, himlen for mig.

Nu skal vi huske, at ved sin afsked med sine første disciple sagde Jesus, at det tilkommer ikke os at vide tid eller time (Ap. G. 1., 7.). Men han har også sagt, at vi må give agt på tidernes tegn (Luk. 21., 11. og 25. flg.). Da skal også hans eget tegn vise sig (Matt. 24., 30.). Om dette vil blive »Korset« eller måske »Lammet« eller måske et helt andet tegn, kan vi ikke vide, men vi kan være visse på, at enhver, som påkalder Herrens navn, vil kende tegnet, når det viser sig, og da vil vi uvilkårligt opløfte vore hoveder (Luk. 21., 28.), og da skal vi se ham, som her har ejet vor tro og tillid. — Når dommedag kommer, begynder vor sommer.

I den tro og tillid er det lykkeligt at leve her på jorden som et Guds barn selv med hænderne fulde af arbejde for alt det, som vi tror, han har kaldet os til her på jord.

Men at bryde op og være med Kristus, det bliver meget, meget bedre (Fil. 1.—23.), thi når Kristus vort liv åbenbares, da skal også vi åbenbares med ham i herlighed (Koll. 3.—4.).

Jeg folder hænderne i stille tak.

Vald. Olsen.

FRA ELEVKREDSEN

Fårevejlekredsen på Fyn

Søndag den 16. april kl. 14,30 F. H.-stævne i Bethania, Ryttergade, Odense. Om aftenen kl. 19,30 offentligt møde. Forstander Jensen taler både om eftermiddagen og om aftenen.

Madsen,
stationsmester, Beldringe.

Kolding højskolekreds

I. M.s højskolekreds for Kolding og omegn holder møde på KFUM i Kolding lørdag den 22. april kl. 20. Forstander Jørgen Jensen taler.

Tag Sanden.

Adresseforandringer

1948 Jenny Jørgensen, c/o Rasmus Jørgensen, Smørumvej, Ballerup.

1948 Kirstine Krogh, Strandbygade 58, Esbjerg.

1948 Lilian Østerberg Olsen, 111 Northcourt Ave, Reading Berks, England.

Vandremappen for vinterholdet 1941—42

Kammerater fra 1941—42! Vandrefuglen er gået i stå. Hvis der er interesse for en ny, send mig så jeres adresse.

Venlig hilsen

Herluf Nielsen,
Hampen.

Fra skolen

Slutningen af februar gav lidt vintervej, men det blev heldigvis ikke af lang varighed. Vi har været taknemmelige for det milde vejr, der har bevirket, at udgiften til brændsel har været lidt mindre end sidste vinter, men den er selvfølgelig mere end stor nok endda.

Den 14. ds. er det planen, at turen til Sverige skal begynde. Turen går over »Sundsgården«, Helsingborg, Sala lantmannaskola og til Jämtbygdens folkehøjskole. Den sidstnævnte skole ligger ikke så langt fra den norske grænse på højde med Trondheim. på besøg i sommer. I elevbladet for april skal vi fortælle om turen.

Den 6. april holder husholdningslærerinde Martha Pedersen bryllup med gårdejer Jørgen Jensen, Asnæs. Martha Pedersens nye hjem ligger kun ca. fem km fra Fårevejle, og vi er glade for, at hun ikke kommer længere bort, end at hun kan fortsætte med undervisningen på højskolen.

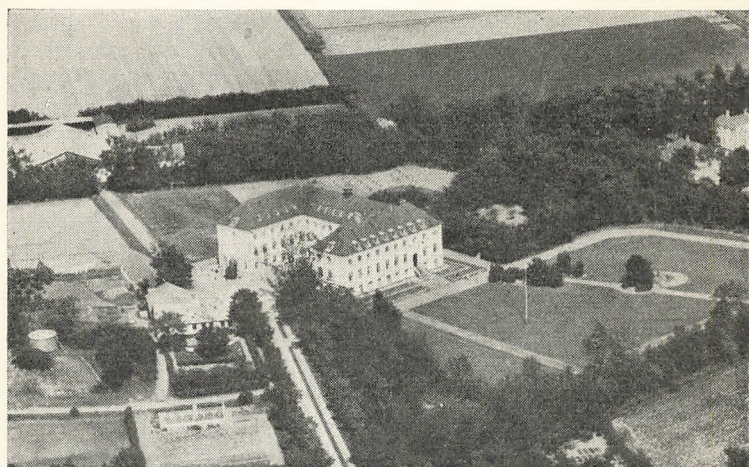
Så er der lige den indmeldelse, som vi venter, at I, den enkelte af jer, skal sende. Både til højskole og efterskole kan der nu søges understøttelse lige til 1. maj, men det er selvfølgelig bedst at søge så snart som muligt. Der kan jo fås helt op til 80 pct. af det, som skoleopholdet koster. Jeg siger tak for de forespørgsler og henvendelser, som jeg har fået. Til højskoleafdelingen kommer der endnu nye henvendelser, men det er ikke let at sige, hvor stort holdet kan blive, før amtsunderstøttelsen er fordelt. Der kan komme glædelige overraskelser, men jo også skuffelser. Lad os håbe, der kommer flest af de første. Der er også nogle, der har den idé, at de ikke vil indmelde sig, før skolen er helt eller delvis fyldt, idet man mener, at det er bedst at komme på en skole, hvor der ikke er plads. Med efterskoleafdelingen står det noget i stampe, men vi håber dog at få samlet en god klasse. Fra Sydslesvig har jeg endnu ikke fået besked, men en hel del bekendte til tidligere sydslesvigske elever har søgt om at komme herop. F. eks. var der en, der skrev, at nu var der ni af hendes bekendte fra KFUK, der havde søgt om at komme på Fårevejle højskoles efterskole. Et helt andet spørgsmål er jo så, hvor mange der får lov til at komme.

Blandt elever fra de yngre årgange »Nye bidragydere« er der i februar tegnet 160 kr., således at der nu siden elevmødet i sommer er tegnet 3285 kr. til indbetaling over en femårig periode. Største delen af første års bidrag er indgået. Denne tegning blandt yngre årgange, som ikke før har haft lejlighed til at tage et tag, vil blive fortsat som et led i arbejdet for skolens fortsatte beståen.

Week-end for unge, hvortil alle unge er velkomne, bliver i år den 24.—25. juni. Elevmødet bliver den 8.—9. juli.

Hjertelig Hilsen

Else og Jørgen Jensen.

Faarevejle højskole

3 og 4 måneders sommerskole for unge piger begynder 3. maj. Skriv efter program. Amtsunderstøttelse kan søges indtil 1. maj.

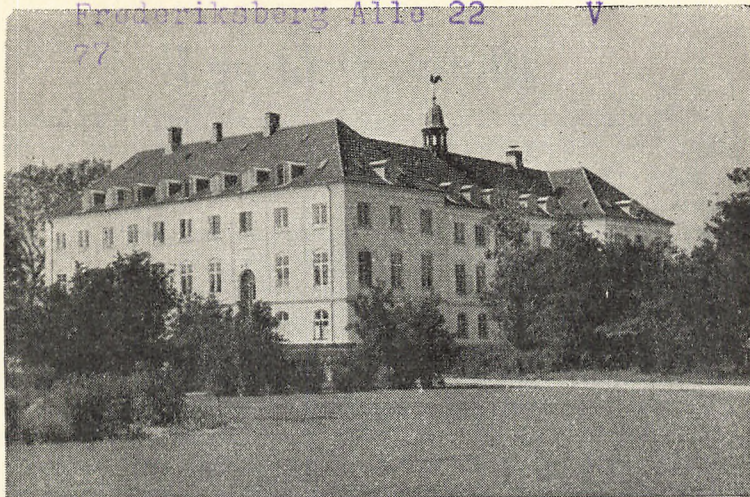
Jørgen Jensen.

Faarevejle højskoles efterskole

3 måneders efterskole for 14—18-årige unge piger begynder 3. maj. Skriv efter program. Statsunderstøttelse kan søges indtil 1. maj.

Jørgen Jensen.

Udgivet af Faarevejle højskoles elevforening.
 Formand: Aage H. Lund. Redaktør: Jørgen Jensen.
 Holbæk Amtstidendes bogtrykkeri.

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Faarevejle Højskoles Elevforening

40. årg.

April 1950

Nr. 4

Vore øjne er vendt til Gud

Om kong Josafat, som regerede over Juda rige i begyndelsen af det 9. århundrede f. Kr., fortælles der i 2. krønikernes bog, at moabitterne samlede sig mod ham og hans folk. I sin nød udbrød kong Josafat: »Vi ved ikke, hvad vi skal gøre, men vore øjne er vendt til Gud«.

Vi ved ikke, hvad vi skal gøre. Det præger situationen i den store verden. Mennesket står så magtesløst over for de store problemer.

Også i det enkelte menneskes liv kender vi til det, at vi ved ikke, hvad vi skal gøre. Unge digtere giver udtryk for det, at mennesket ikke magter livet.

Vi må imidlertid ikke blive stående ved det, at vi ved ikke, hvad vi skal gøre, men vi må vende vore øjne til Gud. Måske er der også håb om, at det moderne menneske i sin fallit og magtesløshed vil vende sig til Gud.

Vi ved ikke, hvad vi skal gøre, men vore øjne er vendt til Gud, som kan hjælpe os i liv og i død.

JØRGEN JENSEN.

Blandt fjeld og li

Otte dages turen til Sverige blev en stor oplevelse for vinterholdet. Meget havde vi ventet af turen, men vore forventninger blev langt overtruffet, og vi har fået et rigt minde mere.

Vi tog hjemmefra den 14. marts om morgenen, og turen gik over København til Helsingør, hvor vi overnattede på vandrehjem. Næste formiddag, da vi var kommet over Sundet, var vi ude på et lille besøg på Sundsgårdens folkehøjskole ved Råå, inden vi begyndte på den lange jernbanerejse til Jämtland i Nordsverige. Som sædvanlig blev vi meget hjerteligt modtaget på Sundsgården. Sundsgården er en af Fosterlandsstiftelsens fem højskoler i Sverige. Rektor Gunnemo sagde om Sundsgården, at det er den bedst beliggende højskole i Sverige; thi derfra kan man se over til Danmark.

Næste nat boede vi på vandrehjem i Nässjö i Småland, og derfra rejste vi til Sala, som ligger ca. 100 km nordvest for Stockholm i Västmanland. Sala er en by med omkring 10.000 indbyggere. Den er kendt for sine sølvminer, men de er nu ved at være udtømte. Den er også kendt for sin landbrugsskole. Sala landbrugsskole har plads til ca. 40 elever og ledes af rektor Sefvegård. Vi fik også der en meget hjertelig modtagelse. Om aftenen var der kaffebord og frit samvær med lærere og elever. Sala landbrugsskole er en af Sveriges ældste. Oprindeligt var den en afdeling af den store Tärna folkehøjskole, men blev senere selvstændig. Sala landbrugsskole er en af de skoler, som nu hører under landstinget (amtsrådet).

Fra Vålådalen, hvor vi prøvede skiene

Det er svært at holde balancen

Efter at have gjort ophold i Sala fortsatte vi jernbanerejsen til Jämtland (7—800 km). Det er en prægtig natur, der er i Jämtland, hvor det stadig skifter med fjeld og dal. Mange af fjeldene rager ca. 1400 m op over havets overflade. Jämtland er næsten på størrelse med Danmark, men der bor kun omkring 130.000 mennesker. Jämtland er gammelt svensk land, men det er præget af, at det i lang tid har hørt under Norge, mens Norge var sammen med Danmark. Det var ved freden i Brømsebro 1645, at Danmark måtte afstå Jämtland til Sverige. Man kan forøvrigt endnu i bygdemålet spore påvirkningen fra norsk.

I det nordlige Sverige bor ca. 10.000 lapper. De fleste bor i Lapland, men der findes også en del i Jämtland. Endnu er der mange lapper, der drager om fra sted til sted med deres renhjørde, men der er dog stadig flere, der bliver fastboende.

Det meste af tiden i Jämtland opholdt vi os på Jämtbygdens folkehøjskole ved Hålland station. Den ligger ca. 80 km fra den norske grænse på højde med Trondheim. Der er vældige afstande fra den ene bygd til den anden deroppe. Kommunen, hvori Jämtbygden ligger, er på størrelse med Fyn, og der bor i den kommune kun 3000 mennesker, og der er fire kirker i det område. Man får forøvrigt indtryk af, at det er nogle af de mest vågne mennesker, der bor under disse barske forhold. Jämtbygdens folkehøjskole er en af Sveriges kristelige folkehøjskoler i tilknytning til Fosterlandsstiftelsen.

Ved stationen Hålland var rektor Ekløv og eleverne fra Jämtbygdens folkehøjskole for at tage imod os. Vi fik en fest-

Så er vi klar til skitur

lig og hjertelig modtagelse, og derefter fulgte et par herlige dage på højskole i Jämtbygden, hvor der blev stiftet mange bekendtskaber mellem de svenske elever og vore elever. En fjeldtur blev der også tid til, hvor vi fik prøvet de ski, som de svenske elever velvilligt stillede til vor rådighed.

Det er interessant at se et andet lands natur og seværdigheder, men det bedste ved hele turen var dog samværet på skolerne, og det blev der jo særlig tid til i Jämtbygden. Vi følte os særdeles godt hjemme deroppe. Vi kom hurtigt på

Ved afskeden på Hålland station

talefod med hinanden og fik megen velsignelse og udbytte af at være sammen.

Rejsen i Sverige blev på ca. 2600 km ialt, men alligevel kunne eleverne få turen for hver ca. 80 kr. på grund af den store rabat, som svenske statsbaner giver ved skolerejser. Hvis alt går vel, så håber vi at kunne fortsætte med nordiske skolerejser. Det er så stor en oplevelse og berigelse, at vi synes, at også kommende hold skal prøve det. Måske kan vi skifte mellem Norge, Sverige og Finland. Til sommer har vi planer om en tur til Viken kristelige ungdomsskole i Norge. Så er der også det ved det, at vi selv får glæde af at få besøg fra andre nordiske skoler engang imellem. Sala landbrugs-skole og Jämtbygdens folkehøjskole var her på besøg sidste sommer, og vi venter også at få deres besøg igen.

Jørgen Jensen.

FRA ELEVKREDSEN

Kolding højskolekreds

Lørdag den 22. april kl. 20 taler højskoleforstander J. Jensen, Fårevejle, på KFUM. (Emne: Historien i nyt lys).

Man bedes som sædvanlig tage højskolesangbog samt brød med.

P. u. v.

Tage Sanden.

Fårevejlekredsen for København og omegn

Søndag den 14. maj udflugt til Farum, hvor vi mødes ved kirken kl. ca. 14,30. Kaffen kan indtages på kroen, hvorefter vi går tur langs Farum sø i retning mod Gandløse. I nærheden af Mølleåen gøres der holdt. Der bliver der frit samvær, indtagelse af medbragt mad og drikkevarer. — Senere bliver der holdt andagt. — Lærer Aage Th. Christensen og konsulent Ploug-Jørgensen kommer sandsynligvis og er sammen med os på turen.

Kr. Bach.

Fra vinterholdet 1949—50

Så er vinteren allerede gået, og vort højskoleophold er til ende. Tiden er fløjet afsted, og vi synes ikke, at det er ret længe siden, at vi blev budt velkommen af forstanderpar og lærere. Vi har lige fra den første dag, efter at vi kom til Fårevejle højskole, følt, at den skole var vort hjem. Det blev også sagt til os i begyndelsen, at vi skulle regne skolen som vor

egen og indrette os derefter, og vi opdagede hurtigt, at der var godt at være.

Kammeratskabet mellem lærerstab og os elever udviklede sig i løbet af kort tid sådan, at vi blev rystet sammen til en stor familie, som i spøg og alvor prøvede at slibe de mest fremstående kanter af.

Hvad har vi så fået ud af den vinter, som er gået. Vi har fået lært at forstå. Vi har lært Gud og os selv bedre at kende. Vi har fået øjnene op for, at den verden, vi lever i, er større og mere interessant, end vi regnede med. Vi har lært, hvad et godt kammeratskab betyder.

Vi vil igennem denne lille hilsen til »Sølvsnoren« gerne bringe en hjertelig tak til skolen og lærerstaben for den vinter, som er gået. Vi har fået hjælp til at fortsætte livet med en stærkere tro på, at det kan nytte. Vi er taknemmelige, fordi vi måtte komme med vore problemer, som den ene kammerat kommer til den anden. Den vinter vil stå i vor erindring som noget af det største og bedste, vi har oplevet.

Venlig hilsen til alle gamle elever fra vinterholdet 1949/50.

Arne Larsen.

Adresseforandringer

- Lærer Vilh. Kofoed-Hansen, Stumpegade, Rønne, Bornholm.
 1937 Thilde Jensen, c/o Jens Jensen, Rousthøje, Varde.
 1948 Lilly Nielsen, Jernbanegade 4, Ikast.
 1948—49 Kaj Pedersen, Stefanshjemmet, Holmevej 2, Aarhus.
 1949 Ruth Mortensen, Haraldsgade 9, Esbjerg.
 1949 Ellen Møller, c/o boghandler Andersen, St. Torv, Rønne, Bornholm.
 1947—48. Ejvind Nielsen, menig 218, p. 18795, 11. b. 3. k., Den danske kommando, Tyskland.

Fra skolen

Som fortalt andetsteds i bladet var vi fra 14. til 21. marts på tur i Sverige. På hjemturen gjorde vi et lille ophold i København, hvor vi blandt andet var i rigsdagen for at overvære et møde i folketinget. Efter hjemkomsten til Fårevæjle havde vi endnu en god uges tid til skolearbejdet, inden vinterskolen sluttede den 30. marts.

Afslutningen formede sig på den sædvanlige måde, men alligevel bliver det dog aldrig gammeldags at holde afslutningsfest. Der er noget særpræget ved hvert hold, som gør højskolearbejdet så rigt trods de ydre vanskeligheder. Dette hold var hold nr. 76, siden skolen blev bygget i 1907. Det var tillige det sjette hold siden skolens genåbning i 1947. Det var

første gang, at vi havde fællesskole, siden vi begyndte her, og det gik langt over forventning.

Lærer Kofoed-Hansens har nu begyndt på deres nye gerning i Rønne på Bornholm. Vi bringer dem herigennem en hjertelig tak for de to års virke ved vor skole. Vi skal senere bringe en hilsen derovrefra.

I påskedagene havde vi FDF-førerstævne under ledelse af forbundsinstruktør Frede Knudsen. Vi var glade ved igen at have besøg af FDF. Også FDF's stifter, arkitekt Tornø, var her.

Nu har vi taget fat på hovedrengøringen, og det er et stort hus at komme igennem. Agnes Ferm, Grethe Jespersen og Inga Moisgaard fortsætter til sommer. Ellen Møller har fået plads på Bornholm, og i hendes sted har vi antaget Lore Jørgensen (1949/50). Karen Nielsen (1949/50) hjælper til ved lejren og hovedrengøringen. Også i år skal vi have kalket skolen og have foretaget en mængde små reparationer. Alfred Jørgensen (1948/49) og Niels Mogensen (1949/50) bliver her i sommer, og Bent Bro (1949/50) tager et tag med ved kalkning, reparationer m. m. i denne måned. Nogle af eleverne har også restaureret skolens skorstene og sat tapet og lister over sengestederne på de værelser, hvor der er limfarvet. Også de 14 værelser på den øverste etage har fået denne omgang, og der er nu en række hyggelige værelser deroppe, som vi foreløbig kan bruge ved store stævner.

I midten af denne måned skal jeg på en uges møderejse. Der kan ikke blive så lang tid i april, men i efterårsmånederne kan jeg nå længere omkring.

I begyndelsen af april er der kommet besked om amtsunderstøttelsens størrelse til dem, der har søgt i nogenlunde god tid. De fleste af dem, der havde forespurgt eller givet udtryk for, at de ville komme, har nu ikke indmeldt sig alligevel. I får så tage fat med nyt mod og arbejde for den vinterskole, som dernæst kommer. Vinterskolen er fællesskole. Der er kommet nogle forespørgsler til vinterskolen. — Nu, da dette skrives, har vi 30 faste indmeldelser til sommerskolen, men der kan jo nok komme nogle stykker endnu, da der kan søges understøttelse lige til maj. — Åbningsmødet bliver d. 4. maj.

Med hjertelig hilsen.

Else og Jørgen Jensen.

Møder og stævner

Abningsmøde. Torsdag den 4. maj kl. 20: Abningsmøde på højskolen, hvor pastor Jørgensen, Vallekilde, taler.

Dansk kirke i udlandet. Derom taler pastor Bay-Hansen, Rørby, på højskolen den 23. maj kl. 20.

Week-end for unge den 25.—26. juni på højskolen. Nærmere program i næste måned.

Elevmødet bliver den 8.—9. juli. Program følger senere.

Vorbasse højskolekreds. Den 21. maj kommer jeg til I. M.s højskolekreds i Vorbasse.

Grundlovs møde i Jerslev S. Den 5. juni kl. 15 skal jeg tale ved grundlovs møde i Jerslev S. (ved Tissø).

J. J.

Faarevejle højskole

3 og 4 måneders sommerskole for unge piger begynder 3. maj. Skriv efter program. Amtsunderstøttelse kan søges indtil 1. maj.

Jørgen Jensen.

Faarevejle højskoles efterskole

3 måneders efterskole for 14—18-årige unge piger begynder 3. maj. Skriv efter program. Statsunderstøttelse kan søges indtil 1. maj.

Jørgen Jensen.

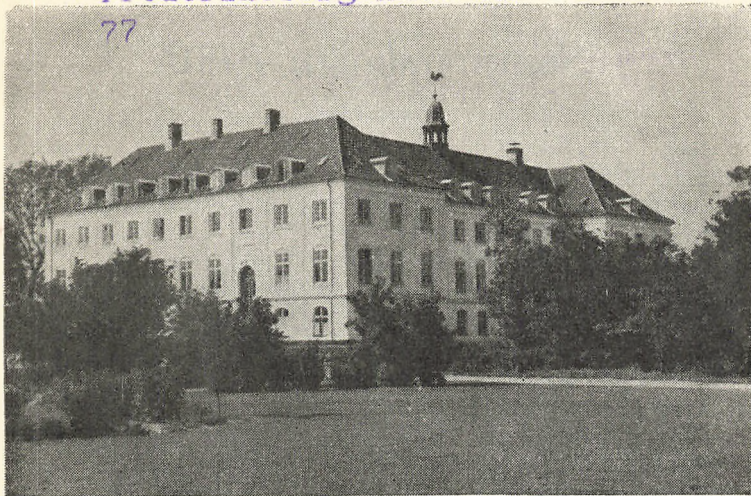
Udgivet af Faarevejle højskoles elevforening.
 Formand: Aage H. Lund. Redaktør: Jørgen Jensen.
 Holbæk Amtstidendes bogtrykkeri.

Statens pædagogiske

Studiesamling

Frederiksberg Alle 22 V

77

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Faarevejle Højskoles Elevforening

40. årg.

Maj 1950

Nr. 5

Meningen med livet *Det store spørgsmål i livet på en højskole er, hvad der egentlig er meningen med livet. For mange mennesker kniber det midt i kampen for tilværelsen at afse tid til at beskæftige sig med sin egen åndelige udvikling. De tekniske og økonomiske spørgsmål og meget andet er tilbøjelige til at tage hele vort liv. Vore tanker er optaget af det, hvordan vi kan sikre os i livet, men »hvad hjælper en skudsikker vest, når døden kommer fra hjertet«, siger digteren Erik Knudsen. Den engelske historiker Edvyn Bevan peger også på, at den største fare for Vesterlandet i dag egentlig ikke er kaos, selv om den kan være alvorlig nok, men åndelig forstening og mekanisering. Tekniske og økonomiske fremskridt kan ikke sikre os mod døden og kan ikke give os svar på, hvad vi er her for, men livets kilde er hos Gud (salme 37), og når vi ser vort liv i Guds lys og under evighedens synsvinkel, så bliver der kastet lys over vort liv, og så bliver der trods alt mening og mål med det. Måtte vi så også midt i alt det, som vi ikke kan finde ud af, lære at se vort liv i Guds lys.*

Jørgen Jensen.

Statens pædagogiske Studiesamling
København

Sommerskolen 1950

Højskolen

1. Betty Andersen, Østertoft, Vind.
2. Ester Borbye, Neksø, Bornholm.
3. Gerda Bruun-Christensen, Sct. Poulsplads 2, Aarhus.
4. Dagmar Christensen, Ullits.
5. Aase Dam, Knudsker, Rønne, Bornholm.
6. Ester Frik Enevoldsen, Søndervig, Ringkøbing.
7. Else Mildred Gjerding, Kjestrup, Hoptrup.
8. Inger Jensen, Idestrup, Sdr. Ørslev, Falster.
9. Else Johansen, Sørup, Støvring.
10. Lizzie Klitaa, Frodesgade 161, Esbjerg.
11. Grethe Kristensen, Barde, Herning.
12. Irene Kristensen, Barde, Herning.
13. Stinne Kristensen, Barde, Herning.
14. Karen Mogensen, Egtved.
15. Ellen Nielsen, Essendrup, Fjellerad.
16. Inge Lütken Nielsen, Sct. Jørgensbjerg 46, Kalundborg.
17. Ella Juhl Pedersen, Ansager.
18. Tove Rasmussen, Dorphsallé 12, Taastrup.
19. Margrethe Vester, Tødsø, Nykøbing M.
20. Sigrid Vingborg, Gesten.

Efterskolen

21. Ruth Boisen, Kappelsgade 26, Flensborg.
22. Gisela Brachwitz, Duborggade 20, Flensborg.
23. Waltraut Buhs, Borby, Egernførde.
24. Gertrud Euchler, Kappelgade 45, Flensborg.
25. Annelise Høfer, Westermarkt 23, Frederiksstad.
26. Solveig Joensen, Orehoved.
27. Kirsten Julin, Kirkegaardsvej 9, Roskilde.
28. Minna Jørgensen, Mørup, Randbøl.
29. Inger Larsen, Bjørup, Nykøbing F.
30. Anne Margrethe Simonsen, Billum.
31. Kamma Stoltenberg, Granly, Jerslev.

Faarevejle højskole og efterskole

5 måneders vinterskole for unge piger og mænd
begynder 3. november. Skriv efter program.

Jørgen Jensen.

Week-end for unge 24.-25. juni

Week-end 1949

Lørdag den 24. juni

Ankomst i løbet af eftermiddagen.

Kl. 18,00 Aftensmad.

- » 20,00 Foredrag af forstander Jørgen Jensen: »Historien i nyt lys«.
- » 20,45 Fremvisning af filmen »Hinsides vor horisont«.
- » 21,30 Kaffe. Andagt ved bestyrer Svend Larsen.

Søndag den 25. juni

Kl. 3,30 Morgenmad. Andagt ved lærer Skovmark.

- » 9,00 Flaget hejses.
- » 10,00 Gudstjeneste i kirken ved sognepræst Tage Morsing.
- » 12,00 Middagsmad.
- » 14,00 Foredrag af forbundsinstruktør Frede Knudsen: »Vor åndelige situation«.
- » 16,00 Leg i haven.
- » 17,30 Aftensmad.
- » 18,30 Søndag aften på højskole. Optrin m. m. Kaffe bord. Andagt ved Jørgen Jensen.

Mandag den 26. juni

Kl. 7,15 Morgenmad. Andagt. Derefter afrejse.

Så indbyder vi igen til week-end for unge. Enhver ung er hjertelig velkommen til at være med.

Indmeldelse sker til skolen i god tid og senest den 17. juni. Vi tager imod indmeldelser i det omfang, som vi kan skaffe plads.

Tæpper eller sovepose medbringes. De unge mænd indkvarteres på »Flintholm«. De unge piger indkvarteres på elevværelser og på sovesale. Af rationeringsmærker afleveres 60 gr. margarine. Endvideer afleveres 75 gr. sukker (i en pose) og gerne lidt kaffe (i en pose). Der skal medbringes tallerken, kop, kniv, gaffel, ske. For opholdet betales 5 kr.

Jørgen Jensen.

Elevfesten 8., 9. og 10. juli

Lørdag den 8. juli

Ankomst i løbet af eftermiddagen.

Kl. 18,00 Aftensmad.

- » 20,00 Eleverne viser lidt af »Søndag aften på højskole«.
- » 21,00 Kaffe. Andagt ved bestyrer Svend Larsen.

Søndag den 9. juli

Kl. 8,00 Morgenmad. Andagt ved lærer Skovmark.

- » 8,30 Flaget hejses.
- » 10,00 Gudstjeneste i Faarevejle kirke ved sognepræst Tage Morsing.
- » 12,00 Middagsmad.
- » 14,00 Kaffe i haven.
- » 14,30 Møde i haven.
- » 16,00 Optrin af eleverne.
- » 17,00 Elevforeningens generalforsamling ved elevforeningens formand, indremissionær Aage H. Lund. I forbindelse med generalforsamlingen også beretning om højskolen ved formanden, fabrikant Vald. Olsen, og forstander Jørgen Jensen.
- » 18,30 Aftensmad.
- » 19,30 Håndboldkamp på sportspladsen mellem de unge mænd fra vinterholdet 1948—49 og vinterholdet 1949—50.
- » 20,00 En times leg i haven.
- » 21,00: Kaffe i haven.
- » 22,00 Tableau.
- » 22,30 Andagt ved forstander Jørgen Jensen.

Mandag den 10. juli

Kl. 8,00 Morgenmad. Andagt ved lærerinde Marie Olsen.

- » 9,15 Bibeltime.
- » 10,00 Repræsentantskabsmøde.

JUBILÆUMSHOLDENE er i år følgende: Sommerholdet 1910 og vinterholdet 1910—11 har 40 års jubilæum. Sommerholdet 1915 og vinterholdet 1915—16 har 35 års jubilæum. Sommerholdet 1920 og vinterholdet 1920—21 har 30 års jubilæum. Sommerholdet 1925 og vinterholdet 1925—26 har 25 års jubilæum. Sommerholdet 1930 og vinterholdet 1930—31 har 20 års jubilæum. Sommerholdet 1935 og vinterholdet 1935—36 har 15 års jubilæum. Sommerholdet 1940 og vinterholdet 1940—41 har 10 års jubilæum.

Indmeldelse til elevfesten skal ske inden 3 . juli. Indmeldelse kan lettest ske ved at sende os et kort. Skriv årgang på. Betaling ordnes ved ankomsten. Opholdet koster for hele festen 8 kr. Før søndagen alene 6 kr. Af rationeringsmærker afleveres for hele festen følgende: 90 g margarine, 110 g sukker (i en pose). Også gerne lidt kaffe. *Kniv, gaffel, ske, kop og tallerken medbringes*, da det er dyrt og vanskeligt at leje porcelæn. Husk også at tage tæpper med.

Så håber vi at se rigtig mange gamle elever og venner af skolen til elevfesten. Hjertelig velkommen!

J. J.

Alma Nielsen,

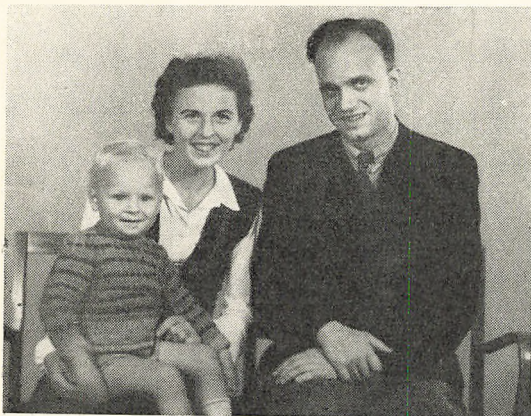
Agersted

Den 21. april døde Alma Nielsen på Horsens sygehus efter en svær hjerteoperation. Alma Nielsen var elev her på skolen i sommeren 1947 og var her derefter et år som stuepige. Hun var fra Agersted i Vendsyssel. Hendes fader, Johannes Nielsen, var elev på højskolen i vinteren 1914—15, og han døde den sommer, da Alma var på højskole.

Alma er den første af holdet 1947, som er gået bort, og vi vil savne hende iblandt os for hendes opofrende sindelag.

Også for hendes moder og for hendes kæreste, Uffe, vil det blive et stort savn, men vi tør tro, at hun har været rede til den store rejse. Ære være hendes minde. J. J.

*En hilsen
fra
Bornholm*

Det er nu over en måned siden, vi rejste fra Faarevejle højskole over til vor nye gerning her på Bornholm.

Vi er glade for at være her, og vi håber, vi må få lov at gøre et arbejde her.

Vore tanker går ofte til Faarevejle højskole, og det er vort ønske og vort håb, at Gud må skænke den en fremtid til gavn for vore unge.

Vi siger tak for de to år, vi arbejdede på højskolen. Det var en rig tid og et rigt arbejde, som vi ikke glemmer.

En særlig hilsen sender vi de unge, der var elever på skolen, medens vi var der, og vore kolleger.

Irene og Vilh. Kofoed-Hansen.

FRA ELEVKREDSEN

Hilsen fra F.H.-kredsen på Fyn

Søndag d. 16. april samlet til fårevejlestævne i Bethania i Odense, hvorfra vi sender alle »Sølvsnoren«s venner en hjertelig hilsen med salme 106—4—5.

Ellen Møller, 1947. Evelyn Nielsen, 1937, Maren Hjorth, 1921. Johanne Petersen, 1948. Sørine Hansen, 1921. Marie Andersen (f. Johannesen), 1922. Marius Andersen. Jørgen Stage, 1921—22. Otto Madsen, 1939—40. Karen Olsen, 1921. M. Rasmussen. Ebbe Madsen. Kamilla Madsen. Johannes Madsen, 1915—16.

Det blev foreslået at søge fårevejlestævnet afholdt om efteråret. Det næste fårevejlestævne bliver derfor muligvis d. 17. september samme sted, eventuelt med fhv. folketingsmand Julin og forstander Jensen som talere. Nærmere herom i »Sølvsnoren« senere.

Bryllup

Jenny Jørgensen (48) er blevet viet til Rasmus Jørgensen, Ballerup. Vi ønsker til lykke.

J. J.

Bryllup i Asnæs

Den 6. april blev Martha Pedersen viet til gdr. Jørgen Jensen, Tolsager, Asnæs, og vi vil også gerne herigennem »Sølvsnoren« ønske hjertelig til lykke.

De har fået et dejligt hjem i Tolsager, og vi har allerede nogle gange besøgt dem i deres nye hjem.

J.J.

Fra skolen

Lærer Skovmark

Så har vi fået begyndt på sommerskolen. Som det ses i elevfortegnelsen har vi 31 elever. Den 4. maj havde vi åbningsmøde, hvor der var samlet en par hundrede mennesker. Pastor Jørgensen, Vallekilde, talte til os om det kristne menneskeliv, og højskolens formand, Vald. Olsen, og fhv. forstander Julin bragte også en velkomsthilsen til de nye elever.

Lærer Skovmark og lærerinde Marie Olsen har nu begyndt deres arbejde her ved højskolen, og vi byder dem hjertelig velkommen iblandt os. De har begge været på højskolen ved flere lejligheder, så de er helt godt kendt med det arbejde, som de nu er gået ind til. Vi skal senere bringe et billede af Marie Olsen.

Nu er det også ved den tid, da vi skal til at tænke på næste vinterhold, og nogle forespørgsler er der også kommet. Vi indbyder til fem måneders vinterskole for unge piger og mænd. I forbindelse med skoleopholdet bliver der lejlighed til en otte dages skolerejse til et af de andre nordiske lande. Programmer og skemaer til ansøgning om understøttelse kan fås ved at skrive til os. Skal vi nu ikke være enige om, at der rigtig skal bestilles noget, så der kan blive et godt vinterhold, og lad nu være med at give op, fordi I før har prøvet at sende nogle hertil, og det måske ikke er lykkedes. For de unge pigers vedkommende så er der nogle, der mener, at højskole og sommer hører sammen. Sommeren har også sine fordele, og vi vil selvfølgelig gerne have, at der kommer nogle også til næste sommer, men jeg har indtryk af, at de unge piger fra i vinter ikke fortrød, at de tog et vinterophold. Gå så i gang i morgen!

Hjertelig hilsen

Else og Jørgen Jensen.

Sølvsnoren

Medlemsblad for Faarevejle Højskoles Elevforening

40. årg.

Juni 1950

Nr. 6

Hvilke vanskeligheder og glæder

er der ved at være ung i dag?

I en time en dag stillede jeg ovenstående spørgsmål til eleverne sammen med nogle andre spørgsmål. Senere tog vi det op i en spørgsmålstime, hvor nogle elever indledte over emnet, og der kom forskellige svar.

Der har altid været vanskeligheder ved at være ung og da ikke mindst ved at være en kristen ung mand eller kvinde. Rent umiddelbart vil mange sige, at det må være lettere at være ung i dag end førhen. Der bliver gjort så meget for ungdommen på mange måder både fra organisationernes og det offentliges side, men måske bliver det ofte gjort sådan, at man tager det personlige ansvar fra ungdommen, og så den kommer til at savne glæden ved at overvinde store vanskeligheder.

Med hensyn til vanskelighederne ved at være ung i dag, så bliver summen af svarene fra timen nok dette, at det er så svært at finde ud af. Det er, ligesom der ikke bliver gjort forskel på godt og ondt. Derfor er det også svært for en kristen ung at leve et kristenliv og ret være et vidnesbyrd for andre i en verden, hvor man ikke kender forskel på godt og ondt.

På det moralske område brøler det ungdommen i møde rundt omkring, at det gør ikke så meget, hvordan man lever livet. Guds bud ringeagtes, og derfor trues det menneskelige samfund med opløsning indefra. De mange brøl forvirrer også ofte kristne unge, og gør det vanskeligt for dem at leve deres ungdomsliv, men her gælder det om, at kristne unge ikke følger med strømmen, men henter kraft hos Gud til at leve deres ungdomsliv.

En anden vanskelighed ved at være ung i dag er tidens rastløshed. Denne rastløshed griber også ind i kristne menneskers liv. Man farer afsted og får for lidt tid til stilhed for Gud og til hjemliv og for lidt tid til at få sammenhæng og balance i tingene. Trods den kortere arbejdstid og lettelser i arbejdet på grund af tekniske fremskridt, så er det hele alligevel blevet meget mere forjaget og indviklet.

Dyrtiden er også en vanskelighed, som unge taler om, særlig når de skal stifte hjem og selv i gang med et arbejde.

Angsten for, hvordan verdenssituationen vil udvikle sig, er ogsaa en vanskelighed for nutids ungdom. Mennesket magter ikke at bruge de store tekniske fremskridt til menneskehedens gavn, men der er alvorlig fare for, at videnskabens opfindelser skal ødelægge menneskeheden. Den optimisme og det lyssyn, der fandtes en menneskealder tilbage, det er der ikke så meget af mere. I almindelighed bekymrer ungdommen sig ikke så meget om verdenssituationen, som man skulle tro, men lukker ofte øjnene for den. Her er der brug for kristen realisme, så vi ikke stikker hovedet i busken, men erkender verdenssituationen, som den er samtidig med, at vi husker på midt i alt det uforståelige, at Gud er alfa og omega i historien.

Men der er også glæder ved at være ung i dag trods van-

skelighederne. Nutids ungdom får set sig mere om end tidligere tiders ungdom, og det er en stor glæde og oplevelse. Men glæden over alle glæder er dog nu som før at lade Gud fylde ens liv, ens tomme bæger, så der trods alt bliver indhold og sammenhæng i livet. Og glæden i ungdomstiden er ikke først og fremmest dette, at der må blive gjort alt muligt for ungdommen, men at der må blive forlangt noget af den og givet den et ansvar. Det gælder nok også inden for den kristne menighed, at det, som den kristne ungdom trænger til, er ikke at blive vartet op, men at den må lære at tage et ansvar op i kristen forstand, så den erfarer glæden ved at være noget for andre.

J.

Er lægprædikanternes tid forbi?

I de kristelige ungdomsskolars blad i Norge »Ungdomsskolen« findes i majnummeret en udtalelse af pastor Johan Lid om det kristelige arbejde:

»De gamle lægprædikanters tid er forbi. I stedet har vi fået overorganisationen og en udstrakt sekretærvirksomhed. Den intense kristne virksomhed i dag er måske noget af en hindring for vækkelsen. Det er ikke behovet, som dikterer al mødevirksomhed i dag, men organisationerne og deres budgetter.«

Besøg på en moderne ugebladsfabrik

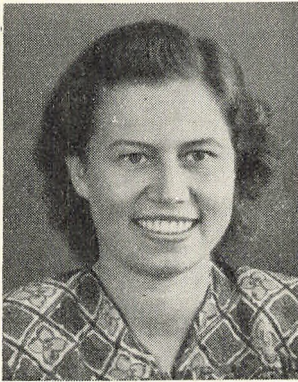
I ungdomsmagasinet »Centrum« findes i juninummeret en »stil« om en moderne ugebladsfabrik:

»En institution som denne kan kun benævnes som en folkefordummende institution og det kan den, fordi den i form af ugeblade spreder folks tanker så meget, at de til sidst ophører med at tænke selvstændigt — ja med at tænke i det hele taget. Under vort besøg i ugebladsfabrikken så vi mangt og meget. Vi så de store kontorer, hvor der på samle-bånd fremstilledes kærlighedsnoveller, kriminalfortællinger, biografier over filmstjerner, spørgsmål og svar og meget andet af samme art. Vi så, hvorledes man med et vældigt teknisk apparat forarbejder ellers brugbart papir til makulatur — rent åndeligt talt. Hvorledes man med rolig samvittighed fremstiller ca. 300,000 blade hver uge, der kun har to formål: 1. at skabe penge, 2. at trække tankerne ud af ho-

vedet på folk, uden at de mærker det mindste dertil. Man forstår godt, at tilstande som de nuværende er til stede i samfundet og i verden i det hele taget, når menneskene fyldes med intetsigende snak hver uge, når de får en stadig tilbagevendende indsprøjtning, der dysser dem til ro, som en morfinist bliver det ved hjælp af morfin. Jeg vil endog påstå, at ugebladene er mere skadelige end noget narkotika, thi narkotika ved man er skadeligt, men man ved det ikke om ugebladene. De undergraver langsomt, men uhyre sikkert menneskenes åndelige sundhed. De er kort sagt dødsens farlige. Måske jeg er lidt drastisk, men det er min uforgribelige mening, som jeg ikke kan tilbageholde, især når jeg af selve direktøren for ugebladsfabrikken er blevet opfordret til at fremkomme med den.«

Bryllup i St. Taarnby

Fredag d. 23. ds. vies i St. Taarnby kirke, Vallø, håndgeringslærerinde Lis Skovmark til lærer Svend Lauritsen, Hoptrup. Vi vil også gerne her gennem elevbladet sende vore bedste ønsker om en rig og festlig dag.

Lis Skovmark

Lis Skovmark rejste fra højskolen her d. 1. april hjem til St. Taarnby. I tre somre har hun nu virket som lærerinde ved højskolen, altså siden skolens genåbning. Vi føler trang til sammen med meddelelsen om Lis Skovmarks bryllup at bringe hende en hjertelig tak for hendes arbejde for højskolen. Med stor dygtighed og levende interesse har hun udført sit arbejde, og hun har vundet både sine elever og sine kollegers agtelse. Vi ønsker hende og Svend lykke og Guds velsignelse over fremtiden.

J.

FRA ELEVKREDSEN

HILSEN FRA HERNING

Vi er i dag, søndag d. 4. juni, gæster i Gerda og Kjær Nielsens dejlige hjem alle vi jyder fra 1926, som kunne komme. Vi har haft en dejlig dag og drøftet gode minder.

Vi sender »Sølvsnoren«s læsere og særlig vore kammerater fra 1926 en kærlig hilsen.

Katrine og Chr. Søndergaard. Mine og Marius Christiansen. Jenny (Kjær) og Th. Sørensen. Gerda og P. Kjær Nielsen. Inger Munch. Dorthe Larsen. Signe Christensen. Maren Thomsen. Anna Dalager.

ADRESSEFORANDRINGER

- 1940—41 Joh. Jørgensen, Lindved, Vejle.
Ida Andersen, Skippinge, Starreklinte.
- 1947 Marie Christensen (f. Mouritsen), Hvide Sande Nord, Ringkøbing.
- 1947 Lise Palm Grøisen, Sophus Schandorfsvej 10, Lyngby.
- 1947 Mie Heide, Ribevej 28, Varde.
- 1947 Ellen Møller, Lykkesholm, Ellested, Fyn.
- 1947 Anne M. Thomsen, Amalievej 10, København.
- 1947—48 Werner Greggersen, Bråbyvej 20, Haslev.
- 1847—48 Tage Nielsen, Faarevejle st.
- 1848 Erna Carlsen (f. Møller), Egøns, Rønne (fra 1. aug.: Aarhus).
- 1948 Hanna Mikkelsen, Th. Niensengade 68, Herning.
- 1948 Anne Lisse-Nielsen, Martinsvej 8, København V.
- 1948 Inge West Olsen, Ulrikkenborg Allé 1, 2, sa t. v., Lyngby.
- 1948 Johanne Pedersen, Bakke, Houe, Bonnet.
- 1948 Agnes Petersen, Torpsgården, Fredericia.
- 1949 Karen Christensen, Roskilde højskole.
- 1949 Maria Larsen, Martinsvej 8, København V.
Nina Damgaard, Martinsvej 8, København V.
- 1949 Anna Mouritsen, Tylvad, Hanning, Sædding.
- 1949 Ingrid Olsen, Søndergade 2, Haslev.
- 1949 Elisabeth Schønherr, Haslev udv. højskole, Haslev.
- 1949 Ella Svendsen, Elmeallé 1, Hasseris, Aalborg.
- 1949 Ingrid Vingborg, c/o slagter P. Hansen, Andst.
- 1948—50 Bent Bro, Strandholm, Faarevejle.
- 1949—50 Jørgen Knold, Vilhelmshøj, Eskebjerg.
- 1949—50 Ebba Korsbæk, B. & W.s feriekoloni, Lumsaas, Nykøbing S.
- 1948—50 Agnes Vyff Lauridsen, B. & W.s feriekoloni, Lumsaas, Nykøbing S.

Elevfesten 8. - 9. - 10. juli

Som før meddelt bliver elevfesten d. 8.—9.—10. juli. Program findes i sidste nr. af »Sølvsnoren«. Ved mødet søndag eftermiddag kl. 14,30 taler landssekretær C. M. Julin. Endvidere er der optrin af eleverne både om eftermiddagen og om aftenen.

Indmeldelse til elevfesten bedes sendt i god tid. J J.

Elevforeningens generalforsamling

Elevforeningens generalforsamling bliver søndag d. 9. juli kl. 17 med følgende dagsorden:

1. Beretning ved formanden.
2. Regnskabet ved kassereren.
3. Bestyrelsesvalg. Følgende er på valg: Helge Truelsen, Kibæk. Gudrun Spliid, Faarevejle. Anna Marie Thomsen, Hæstrup
4. Valg af revisor.
5. Landselevforening.
6. Eventuelt. Herunder også beretning om højskolen.

P. E. V.

Aage H. Lund.

Repræsentantskabsmøde

I forbindelse med elevmødet afholdes højskolens ordinære repræsentantskabsmøde på højskolen mandag d. 10. juli kl. 10, hvortil alle repræsentantskabets medlemmer indbydes.

Dagsorden:

1. Beretning.
2. Genrejsningsregnskabet.
3. Driftsregnskabet.
4. Forhandling.
5. Eventuelt.

På bestyrelsens vegne

Vald. Olsen.

Kristendommens realisme

Ved jyderupmødet i år talte pastor Erik Jensen, København, om kristendommens realisme. Pastor Erik Jensen sagde bl. a., at kristelig set er der mange mennesker, der lever i en tættages villa. I den øverste etage har man det, der har med kristendommen at gøre. I den nederste etage har man alt det, som mennesker kalder de reelle ting i tilværelsen som penge, arbejde, hjem, helbred m. m. Det gælder imidlertid om, at der bliver kontakt mellem de to etager i vort liv.

Når der er tale om, hvad det vil sige at være en kristen, så er der mange mennesker, der vil svare, at det er at være god. Det er også rigtigt, at kristendommens realisme må kendes på, at de kristne er kærlige, selvforglemmende og opofrende. Mennesker bliver skuffede, når de ikke møder disse ting. Mennesker, også kristne mennesker, ser ofte ud til at være for lidt glade. Men det er alligevel ikke nok, at vi går ud og siger til mennesker, at de skal være gode. Hvis det hele kunne gøres med at sige til mennesker, at de skal være gode, så var det meget enkelt. Sandheden om menneskelivet er imidlertid, at vi kan ikke være gode i os selv. Prøver vi ærligt på det, så vil vi opdage, at vort hjerte er stenhårdt og koldt. Derfor må vi begynde med det, at Gud må give os sit velbehag, sin mildhed og godhed. Guds velbehag har Kristus vundet til os gennem sin lidelse, død og opstandelse. Al den kærlighed og ydmyghed, som springer ud af det, vil Gud se omsat i vort liv, så vi kan skabe en lysstråle blandt mennesker på vor vej.

J.

Fra skolen

Siden sidst har vi haft forskellige besøg på højskolen. Kristi Himmelfartsdag var hoptrupkredsene fra København og Haslev en tur heroppe. De kom til middag og var også med til aftenens samvær. Det var en glædelig oplevelse at få besøg af så mange gamle H.H.'er, ca. 80 ialt. Kristi Himmelfartsdag om eftermiddagen var eleverne til møde på Ledegården i Svinninge, hvor elevforeningens formand, missionær Aage Lund, talte.

Den 11. juni havde vi besøg af søndagsskolerne fra Nordvestsjælland, ca. 4—500 børn med forældre. Samme dag havde vi også besøg af I. M.s samfund i Roskilde samt 100 unge fra K.F.U.M. og K. i Østsjælland. En dag havde vi også besøg af 450 husmødre fra sjællandske husmandshjem.

Nu er det snart Sankt Hansaften. Også i år går turen til Bliddals på Strandgården ved Veddinge strand. I år taler krigsfangeseekretær Christiansen.

Den 25. juni har vi week-end for unge, hvor vi venter en god flok unge fra hele Sjælland, og dagen efter og resten af ugen er det planen, at vi skal på skolerejse til Sverige og Norge. Vi regner med at besøge 3—4 højskoler i Sverige og Norge, og vi glæder os til turen. Prisen på turen bliver den samme som i vinter. Under norgesturen kommer et hold feriebørn fra Red Barnet og holder ferie på højskolen.

Midt under sommerskolen glemmer vi ikke at tænke på den kommende vinterskole. Tak om vi må høre fra jer angående elever til vinterskolen.

Hjertelig hilsen

Else og Jørgen Jensen.

Faarevejle højskole og efterskole

5 måneders vinterskole for unge piger og mænd
begynder 3. november. Skriv efter program.

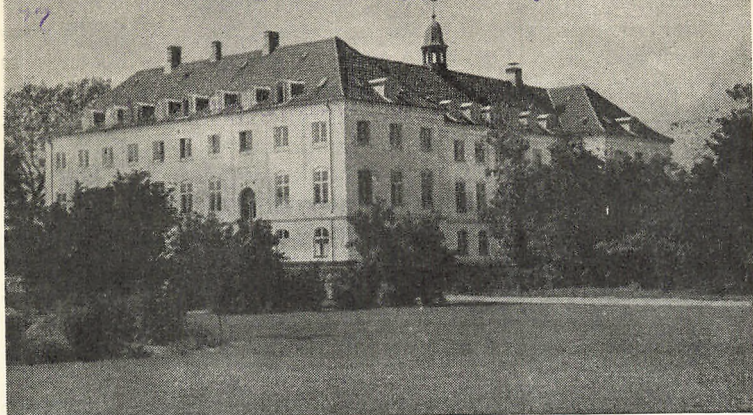
Jørgen Jensen.

*Udgivet af Faarevejle højskoles elevforening.
Formand: Aage H. Lund. Redaktør: Jørgen Jensen.
Holbæk Amtstidendes bogtrykkeri.*

Statens pædagogiske

Studiesamling

Frederiksberg Alle 22. V

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Faarevejle Højskoles Elevforening

40. årg.

Juli 1950

Nr. 7

Vor åndelige situation

Den 24.—25. juni havde vi week-end for unge, og der var kommet ca. 200 fra hele Sjælland for at opleve et par dage på højskole. Blandt de ting, som var på programmet, var også et foredrag af forbundsinstruktør i F. D. F., Frede Knudsen, om vor åndelige situation.

Frede Knudsen udtalte bl. a., at man stort set kunne tale om to typer ungdom: den verdslige ungdom og den kirkelige ungdom, selv om det ofte kan være vanskeligt at afgøre, hvor grænsen går, og selv om den kirkelige ungdom ofte lader sig smitte af de samme forestillinger som den verdslige ungdom.

Den moderne, verdslige ungdom lever på et falsk lykkebegreb, og ofte finder vi noget af den samme indstilling hos den kirkelige ungdom. Dette lykkebegreb går ud på, at hvis man får tilfredsstillt alle materielle behov, så bliver man lykkelig. For at opnå den lykke, må man dygtiggøre sig til at tage til sig. Men det er ikke ligegyldigt her i livet med motiverne. Selv om man får tilfredsstillt alle sine behov, er man ikke lykkelig.

En anden ting, der ofte præger moderne ungdom, er trætheden. Man er træt af at arbejde med at nå til en livsanskuelse. Man er

træt af alle profeter, og derfor vil man ikke kæmpe for at nå til en livsanskuelse. De religiøse og ideelle følelser kan blive forkvaklet; men de lader sig ikke udrydde. Idealisme i sig selv er hverken godt eller ondt. Dens værdi afhænger af de idealer, som den rummer. Men selv om ungdommen er træt af at kæmpe for en livsanskuelse, så er den alligevel religiøs. Religiøsiteten rider vor tid som en mare. Religiøsitet er menneskets trang til at arbejde sig op til Gud. Kristendommen er dette, at Gud bøjer sig ned til os i Jesus Kristus. For mange unge er det sådan, at der er ingen tinder i deres liv. Man glider blot ud ad landevejen.

Da den moderne, verdslige ungdom er træt af at kæmpe for en livsanskuelse, så er den også en urolig og ensom ungdom. Urolig, fordi de religiøse følelser ikke har forbundet sig med vilje og forstand til sandhedssøgen, og ensom, fordi der ikke er noget at være fælles om.

For den kirkelige ungdom gælder det, at den må lære at tænke i andre baner. Ifølge biblen har mennesket intet krav på lykke i almindelig menneskelig betydning. Tværtimod er det ofte forudsagt i biblen, at vi kommer ud for lidelse. Det gælder heller ikke om, at vi i livet må få mest mulig lykke i menneskelig forstand, men at vort liv må lykkes efter Guds plan. Guds plan med vort liv er ikke, at vi skal have tilfredsstillet alle vore krav, men at vort liv må lykkes.

Jørgen Jensen.

Elevstævnet 1950

Også i år var der god tilslutning til elevstævnet. I løbet af søndagen nåede antallet af gæster op på ca. 300. Det var dejligt igen at få sådan en flok hjem på besøg på skolen.

Lørdag aften var der velkomst og derefter »søndag aften på højskole«, som det kaldes, hvor eleverne viste lidt af det, som der plejer at foregå på højskolen søndag aften.

Søndag formiddag var en stor del af stævnets deltagere til gudstjeneste i Faarevejle kirke, hvor sognepræst Tage Morsing prædikede. — Søndag eftermiddag var der først møde i haven, hvor fhv. forstander Julin talte ud fra ordet i 1. Mosebog 26.—22.: »Nu har Herren gjort rum for os, og vi er voksede i landet«. Julin fortalte eksempler på, hvordan Gud i tidens løb havde fundet plads i mange elevs hjerter, og han udtalte ønsket om, at der også i ungdommens hjerter nu måtte være en jordbund, hvor ordet fra Gud kunne få rum. — Højskolens formand talte ud fra biblens tale om at give agt på tidernes tegn også i den nuværende verdenssituation. Der har altid været krige på jorden, men de har kun været lokale. Nu er verden ligesom rykket ind i een stue, og det, der sker i en del af verden, har også i høj grad indfly-

delse på den øvrige verden. Meget af det, der tales om i biblen om de sidste tider, ser ud til at gå i opfyldelse nu, f. eks. dette, at havet (folkehavet) skal komme i oprør, og lovløsheden skal blive stor. Under disse forhold er det fortvivlet at leve uden Gud. Men når vi ser alt dette omkring os, så skal vi opløfte vore øjne, thi vor forløsnings stunder til.

Søstrene på Kinnekullen og de øvrige optrædende fotografet ved Venerssøen

Senere på eftermiddagen var der optrin af eleverne. De viste i forkortet form skuespillet »Søstrene på Kinnekullen«, skrevet 1849 af Carsten Hauch. Handlingen foregår i nærheden af Venersborg ved Venerssøen i Sverige. På skolerejsen til Sverige og Norge i forrige uge var vi også ude ved Venersborg. Stykket er egentlig et lille uddrag af litteraturundervisningen, og vi vil gerne også gennem det have lov at tale til mennesker.

Sidst på eftermiddagen var der generalforsamling i elevforeningen. Først på aftenen var der to korte håndboldkampe mellem de to sidste vinterhold og de to sidste sommerhold. Senere på aftenen leg og kaffe i haven. Inden vi sluttede aftenen med andagt, viste eleverne lidt af Kaj Munks stykke »Alverdens urostiftere«, hvor der bl. a. fortælles noget om Paulus' besøg i sit hjem, efter at han var blevet standset ved Damaskus og var blevet en kristen.

Mandag formiddag holdt jeg bibeltime, og elevmødet sluttede med repræsentantskabsmøde, hvori deltog formændene for de forskellige elevhold.

J. J.

Elevforeningens generalforsamling

Elevforeningens generalforsamling blev holdt søndag d. 9. juli kl. 17. Elevforeningens formand, missionær Aage Lund, Næstved, kom lørdag aften for at være med ved elevstævnet, men desværre måtte han rejse samme aften igen, da hans yngste barn blev alvorlig syg. Missionær Aage Lund var derfor forhindret i at lede generalforsamlingen, hvorfor jeg måtte påtage mig dette hverv.

Først aflagde jeg beretning om elevforeningen, og elevforeningens sekretær, Svend Larsen, gjorde rede for elevforeningens regnskab. Ved bestyrelsesvalget blev Helge Truelsen, Kibæk, genvalgt. Gudrun Spliid, som for tiden er i Schweiz, og Anna M. Thomsen ønskede ikke genvalg. I deres sted blev valgt kredssekretær Tage Sanden, Andst. Tage Sanden var elev 1939—40. Endvidere blev for årgang 1948 valgt Inge Kyndal, København. Boghandler Spliid, Faarevejle, blev genvalgt som revisor.

Spørgsmålet om landselevforening blev også drøftet, men da der var delte meninger, vedtog man at se tiden lidt an.

Derefter gjorde højskolens formand, Vald. Olsen, og jeg rede for højskolens arbejde iøvrigt og den økonomiske situation. Med hensyn til sommerskolen, så er der udsigt til, at den nuværende sommerskole vil gå nogenlunde rundt. Derimod er det vanskeligere med vinterskolen. Det har ikke kunnet undgås, at de smaa vinterhold har bevirket, at der er blevet driftsunderskud. Vel er der grund til at håbe, at det kommende vinterhold bliver større, men alligevel er det af afgørende betydning for højskolens drift, at elevernes støttefond sætter ind, indtil højskolens elevhold bliver så store, så den årlige drift kan hvile i sig selv. Man vedtog derfor på generalforsamlingen at fremkomme med efterfølgende henvendelse gennem »Sølvsnoren«.

Jørgen Jensen.

Gamle elevers støttefond for højskolens drift

Dette støttefond blev oprettet sidste år af elevholdet 1947 og har med tilslutning fra de senere elevhold nu en størrelse på kr. 3605.

Et sådant støttefond er af livsvigtig betydning for højskolens driftsøkonomi, indtil dens elevhold bliver så store, at højskolens årlige drift kan hvile i sig selv.

Ved elevforeningens generalforsamling på højskolen d. 9. juli blev der givet udtryk for, at elever også fra tidligere årgange

gerne ville være bidragydere til dette fond, og det blev oplyst, at driftsøkonomien for det kommende år kan sikres ved, at hver af elevforeningens medlemmer blot i et år lægger 10 øre om dagen til side til dette formål. En så stor opgave kan løses ved et så lille offer, blot alle er med.

Under forhandlingen blev det henstillet til bestyrelsen at give alle tidligere elever og højskolens andre venner lejlighed til at bidrage til støttefondet ved at udsende tegningskort med »Sølvsnoren«. Et sådant tegningskort følger derfor vedlagt og bedes godhedsfuldt tilbagesendt i udfyldt stand **før 1. september.**

På forhånd hjertelig tak!

På elevforeningens vegne:

Aage H. Lund,
indremissionær, formand.

På skolens vegne:

Jørgen Jensen,
forstander.

På flere elevholds vegne:

Lise Greisen (1947). — **Eskild Nielsen** (1947/48).

Erna Møller (1948). — **Gunnar Munch** (1948/49).

Ejnar Rasmussen (1948/49). — **Martha Bro** (1949).

Svend Erik Olsen (1949/50). — **Arne Larsen** (1949/50).

Højskolens bestyrelse bringer en hjertelig tak såvel til de gamle elever, der har taget initiativet til støttefondens oprettelse, som til enhver gammel elev og ven af højskolen, der også herigennem vil bidrage til at betrygge højskolens driftsøkonomi.

J. Andreassen

C. M. Julin

Vald. Olsen

FRA ELEVKREDSSEN

ADRESSEFORANDRINGER

Eva Petersen (f. Christiansen), Vandfredgård, Vinde-Hel-
sing, Gørlev.

1935: Elna Jørgensen, Paduavej 13, København S.

1947 Ruth Petersen, c/o Aage Madsen, Langemark, Tranebjerg,
Samsø.

1949 Ruth Hansen, Torvestræde 8, Næstved.

1949—50 Meta Jacobsen, c/o læge Grumme, Drachmansvej 4,
Klampenborg.

1940 Maja Stoltenberg, »Granly«, Jerslev S.

Vandremappen sommeren 1928.

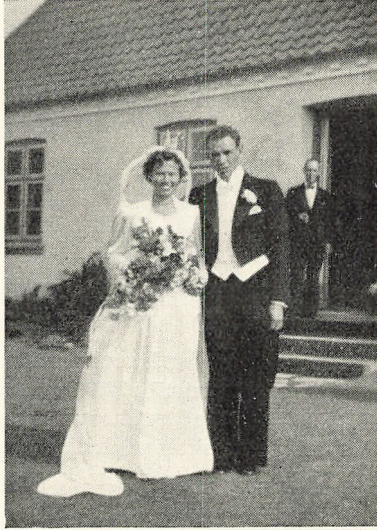
Hvor er vandremappen fra 1928?

Elisabeth Dalager,
Tandrupkær.

BRYLLUP

Marie Mouritsen (47) er blevet viet til Milter I. Christensen, Hvide Sande Nord, Ringkøbing, Vi ønsker til lykke. J.

Den 23. juni viedes i Taarnby kirke Lis Skovmark til Svend Lauritsen. Vi vil også gerne herigennem elevbladet bringe vor lykønskning. Lis og Svend Lauritsen skal til efteråret være lærerpar på den nye ungdomsskole i Tarm.

Lis og
Svend Lauritsen

Fra skolen

De sidste par uger har været en begivenhedsrig tid på skolen. Den 24.—25. juni havde vi week-end for unge, hvori deltog et par hundrede unge fra hele Sjælland. Dagen efter begyndte vi på skolerejsen til Sverige og Norge. Det blev en udmærket tur, som vi vil mindes med glæde. I dette nummer af »Sølvsnoren« er der ikke plads til at fortælle om turen, men det skal vi gøre i næste måned. Så har vi endelig haft elevstævnet, som også er en af sommerens store begivenheder. Det var en opmuntring igen at se, at så stor en flok gamle elever og venner af skolen havde sat noget ind på at komme til elevstævne på deres gamle skole. Det vidner om kærlighed til sagen.

Sidste del af juli, ligeledes august måned bliver en mere stille tid, og det er også godt at få det oven på et par uger med mange begivenheder. Tid til samtale og tid til at være sammen er noget meget væsentligt ved højskolelivet. Nogle af eleverne afslutter deres skoleophold til 1. august, men en del, omkring halvdelen, bliver i august måned, som er en fortsættelse af det almindelige højskolekursus.

En del skriftlige forespørgsler samt nogle indmeldelser er der kommet til vinterskolen, så det er egentlig meget godt på nu-værende tidspunkt. Nu skulle der gerne blive ved at være gang i det i de kommende måneder. Tak, om jeg må høre fra jer angående elever til vinterskolen.

Hjertelig hilsen

Else og Jørgen Jensen.

Lærerinde
Marie Olsen

Otte dages tur til Norge

Der er somme tider nogle tidligere elever, der har spurgt, om de ikke kunne komme med på en tur til Norge, Sverige eller Finland. Derfor vil vi nu prøve på herefter at arrangere nogle ture også for tidligere elever. De kan ikke blive så billige som skolerejserne, men dog alligevel billige.

I dagene 3.—10. september (begge dage medregnet) bliver der en otte dages tur til Sverige og Norge for tidligere elever og ven-

ner af skolen. Turen foregår pr. bus under lærer Skovmarks ledelse. Turen går gennem Sverige, over Oslo til Lillehammer (til den evige sne) og en afstikker ind i Telemarken. Prisen bliver ialt 185 kr., kost og ophold iberegnet. Det bliver ikke på fine hoteller, men man må være belavet på at leve lidt på feltfod. Skriftlig og endelig tilmeldelse til turen skal sendes til skolen inden 10. august. Det er en forudsætning for turens gennemførelse, at der bliver 30 deltagere. Eventuel valuta til lomme penge kan købes i enhver bank, når pas medbringes.

J. J.

Tre søstre
på sommerholdet
1950

Faarevejle højskole og efterskole

5 måneders vinterskole for unge piger og mænd
begynder 3. november. Skriv efter program.

Jørgen Jensen.

*Udgivet af Faarevejle højskoles elevforening.
Formand: Aage H. Lund. Redaktør: Jørgen Jensen.
Holbæk Amtstidendes bogtrykkeri.*

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Faarevejle Højskoles Elevforening

40. årg.

August 1950

Nr. 8

Kan vi undres?

I Matthæus evangeliets 8. kap. fortælles der om, at menneskene undrede sig over, at både vindene og søen var Jesus lydige. Mange andre steder i biblen både i gamle og ny testamente fortælles der også om, at mennesker undrede sig over Guds gerninger.

Det er godt at kunne undre sig. Der er mange mennesker i vor tid, der ikke undrer sig over noget som helst. Man er tilbøjelig til at tage alting som en selvfølge. Alting kan forklares, og man får da kun, hvad man har krav på.

Det er fattigt ikke at kunne undres over noget. Mennesker bliver så utilfredse med hele tilværelsen, når de ikke kan undres over Guds indgriben og Guds hjælp midt i det svære. Man jager efter mere løn og flere materielle goder. Også i kristeligt arbejde spiller løn og pensionsdrøftelser ofte en alt for fremtrædende rolle. Det, der er brug for, er imidlertid selvhængivelse. Det er det eneste, som verden har respekt for. En sagde det sådan for nylig: Når vi i vort indre føler en higen efter befrielse ved selvhængivelse, så erfarer vi noget af, hvad det vil sige at være menneske i dybeste forstand.

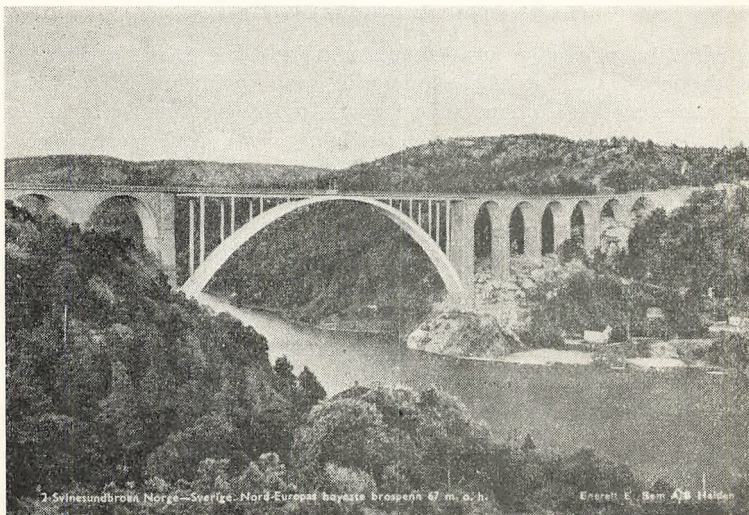
Vi må ønske for vort slægt, at den må lære at undres, undres over naturens storhed, undres over Guds tale til os gennem sit ord og gennem givenhederne, så det bliver til selvbesindelse, frelse og lovsang.

Jørgen Jensen.

På skolerejse

Mandag den 26. juni svingede bussen ud af højskolens gård. Glade og forventningsfulde tog vi afsked med »Det hvide Slot« for en uge. Selv vore dristigste forventninger skulle ikke blive gjort til skamme — turen blev en succes. Faktisk hver kilometer af de 1850, vi kørte, blev en oplevelse.

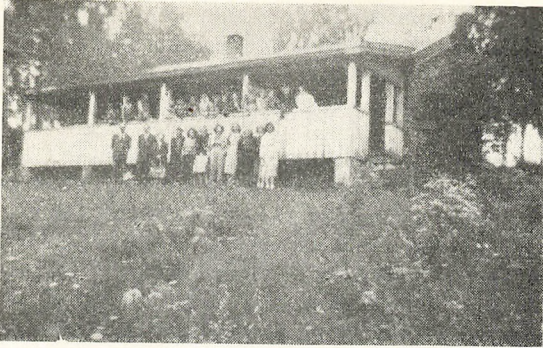
Over Hornsherred og gennem Frederikssund nåede vi Hillerød, hvor vi så Frederiksborg slot, en seværdighed for sig. Derefter videre gennem det naturskønne Nordsjælland til Helsingør. Færgeren til Helsingborg, derfra mod nord i hastigt tempo. Skåne er jo meget lig det danske landskab, men snart fik vi fjelde at se. Vi passerede højdedraget »Hallands-åsen« og var hermed i det skønne kuperede Halland. Det første mål, vandrehjemmet »Getterøn« ved Varberg, nåede vi kl. ca. 22. Næste dag skulle vi køre en strækning på 650 km for at nå det nordligste mål: Viken ungdomsskole i Gjøvik. Morgenmad spiste vi i »det grønne«, middagsmad i Uddevalla og aftensmad et sted nord for Oslo.

2 Svinesundbroen Norge—Sveitza. Nord-Europas største brospænn 67 m. o. h.

Enerett E. Sam AS Halden

Svinesundbroen

Viken
ungdomsskoles
fjeldhytte

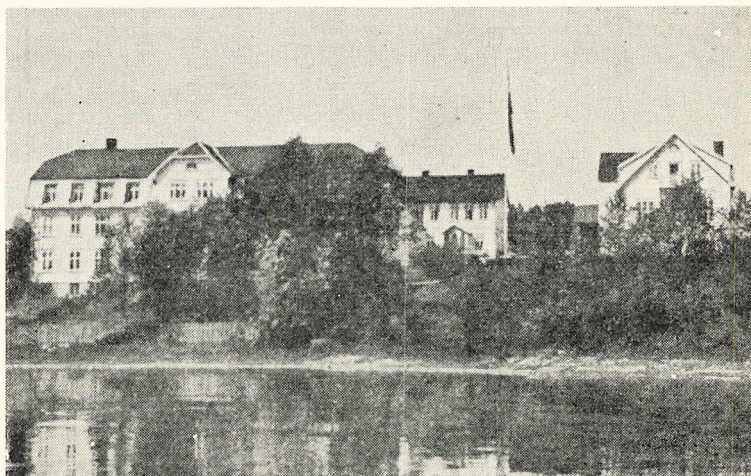
Vi kørte gennem den store by Gøteborg. Ved aftenstid måtte chaufføren stoppe for grænsebommen ved Svinesund. Dette danner en naturlig grænse mellem Sverige og Norge. Vi gik over broen og betragtede den storslåede natur. Derefter sattes kursen mod Oslo — gennem det fremmedartede og afvekslende norske landskab. Solen farvede skyerne røde bag de høje toppe — vi nød det. Oslo passeredes uden at standse, fordi vi skulle skynde os til Gjøvik — 160 km. Vi skulle være der kl. 22, men havde forregnet os. Vi kom ind ad små veje, flere gange til steder, hvor tre veje førte videre — ingen vejskilte. Det viste sig, at de afstemninger, vi havde om, hvilken vej der var den rigtige, ikke altid gav retning mod målet. Ved lokalkendte trafikanters hjælp nåede vi omsider Gjøvik, men da var klokken halvtre. Takket være disse hindringer havde vi en skøn, natlig oplevelse, idet vi i den lyse nat kørte i en klippeegn langs den ca. 100 km lange sø, Mjøsen. Den smukke nordhimmel tegnede sig i den spejlblank sø. En af lærerne ved Viken ungdomsskole, Gjøvik, tog med et smil imod os. Vi fik en tiltrængt søvn.

Næste dag var vi på tur til skolens hytte, inde i en typisk bondegård og var ellers rundt i byen og omegnen. Vi havde hyggeligt samvær og underholdning i foredragssal og elevdagligstue, hvor skolens forstander, Ottar Nesje, og lærere med lysbilleder førte os rundt i de egne af Norge, som vi ikke fik at se. Vore elever sang korsange. Næste morgen tog vi afsked med de udmærkede værtsfolk. Dagens mål var Haugetun ungdomsskole syd for Oslo. Kursen var sydvest over mod Hønefoss. Der blev en fin tur forbi skønne bjergsøer og over højdedrag, hvorfra vi mod vest fik den evige sne at se. I Hønefoss gjorde vi et ophold og betragtede de rivende vandmasser i fossen. Derfra til Oslo, hvor vi opholdt os i fem timer. Med bjergbanen tog vi op på Frognersæteren. Herfra er der en pragtfuld udsigt over Oslo — verdens største by i udstrækning. Derefter gik vi tur på hovedgaden, Karl Johansgaten, og vi glædede os over at se

mange smukke bygninger, som der jo er i Oslo; storslået var det nye rådhus. Efter opholdet i hovedstaden sattes kursen mod ungdomsskolen Haugetun ved Frederiksstad. Her vajede det norske og danske flag side om side. En hyggelig aften hos det gæstfrie forstanderpar blev os til del.

Næste dag skulle grænsen over Svinesund igen passeres. Nu gik det sydpå, men med en afstikker ind til Venersborg, Venersøen og Trollhättan; meget interessant var det at færdes i denne egn, netop fordi vi i sommer til week-end og elevfest spillede »Søstrene på Kinnekullen«, hvor handlingen foregår i egnen omkring Venersøen, søen, hvor Gefion efter sagnet pløjede Sjælland ud. Trollhättan er jo ikke mere et vandfald, men der er bygget sluser og kraftstation. Vi så begge dele i virksomhed. Den følgende nat boede vi på højskolen Ljungskile, en stor og moderne skole; den ejes af Sveriges KFUM og K. Efter en rundtur på skolen næste dag kørte vi mod Danmark igen. Sundsgårdens folkehøjskole ved Helsingborg aflagde vi også et kort besøg og blev som sædvanlig gæstfrit modtaget. Mens solen farvede skyerne gyldne og satte Kronborg i silhuet, forlod vi den svenske kyst og lagde snart til i Helsingør havn. På vandrehjemmet »Wisborg« i Helsingør, hvor vi overnattede, havde vi en god aften med sang og musik.

Sidste rejsedag, søndag, kørte vi til København. I Vor Frue kirke overværede vi bispevielsen, provst Halfdan Høgsbro blev indviet til biskop over Lolland-Falsters stift. Kongen og dronningen var til stede. Det var en oplevelse at være med ved denne

Viken kr. ungdomsskole

ceremoni. I løbet af eftermiddagen så vi Christiansborg med rigsdagen, de kongelige receptionslokaler — hvilken pragt! Vi så endvidere byen ovenfra, idet vi var oppe i Vor Frelzers kirkes tårn. Til sidst en lille tur i Tivoli.

Sidst på aftenen kom vi atter tilbage til vor dejlige skole. En skøn oplevelse og et varigt minde rigere gik vi til ro med tak til Gud for, hvad vi havde oplevet. C. S.

FRA ELEVKREDSSEN

Fårevejlekredsen på Fyn.

Søndag den 17. september kl. 15 F. H.-stævne i »Bethania«, Ryttergade, Odense. Forstander Jensen taler. — Om aftenen offentligt møde.

Johs. Madsen, Beldringe.

Kolding højskolekreds.

Lørdag den 9. september kl. 20 taler forstander Johs. Magelund, Den udvidede Højskole, Haslev, på KFUM.

Tage Sanden.

Adresseforandringer:

1913 Anna Larsen, Engvang, Fårevejle.

Nina Andersen, Østergade 8, Tørring.

1948 Agnes Petersen, Sømandshjemmet, Fredericia.

Elevernes støttefond

Kun forholdsvis få har fået svaret på henvendelsen i sidste nummer af »Sølvsnoren« om at tegne sig for 10 øre om dagen i et år til støtte for højskolen. Det kan imidlertid nås endnu. Dette støttefond vil selvfølgelig stadig stå åben for tegning af nye bidrag, som det har gjort det i det sidste år. Når vi i denne omgang har sat fristen til 1. september, skyldes det, at vi gerne ville have et overblik over mulighederne for at klare de økonomiske forpligtelser i det kommende år. Det er ikke let at undvære noget i den nuværende dyrtid. Vi har imidlertid ikke nogen stor organisation eller lignende i ryggen. Derfor er det jeres forbøn, arbejde og indsats, det kommer an på, når det gælder skolens arbejde, som vi er fælles om. Vi skal nok prøve på at bære vor del af byrderne, hvis I vil være med til at bære dem.

Jørgen Jensen.

Efterårets møder

Foreløbig er planlagt følgende møder i efteråret:

- 3. sept.: Aakirkeby (KFUM og K's efterårsmøde for Bornholm).
- 8. --- Østermarie, Bornholm.
- 9. — Bodilsker, Bornholm.
- 11. -- Klemensker, Bornholm.
- 13. — Rønne, Bornholm.
- 17. — Odense.
- 18. — Esbjerg.
- 19. — Hvide Sande.
- 20. --- Fjølstervang.
- 21. — Agerskov.
- 22. — Endelave.
- 26. — Sydslesvig.
- 27. — —
- 28. — —
- 29. — —
- 9. — Lem.
- 10. — Astrup.
- 11. — Videbæk.
- 18. — Frederikssund.

J. J.

Fra skolen

Sommerens skolerejse gik i år til Sverige og Norge, hvorom Skovmark har fortalt andetsteds i bladet. Ud over denne tur har vi også haft nogle af de sædvanlige mindre ture. Vi har besøgt Audebo, Skamlebæk, Dragsholm slot, Nekselø og Sejerø. Turen til Sejerø var i år særlig god, idet vi var heldige at få en rigtig god storm, og det var derfor ikke underligt, at mange blev rigtig godt søsyge. Bagefter tror jeg nok, at de fleste syntes, at det var morsomt.

Den 30. juli havde vi afslutning for den del af elevholdet, som ikke kunne blive til fortsættelse i august måned, og vi sender dem herigennem vor hilsen og tak for sommeren. I år er der ikke så mange til fortsættelse i august, nemlig fjorten, men vi har det godt sammen alligevel. Også i år har augustholdet været på lejr i Havnsø ved Sejerøbugten. Lejren blev holdt 6.—11., og vejret var særdeles fint i de dage. Undervisningen fortsatte også ude i lejren, men ind imellem blev der tid til strandlivets

glæder. Medens eleverne var i lejr, havde 90 unge piger fra kristeligt arbejde blandt manufaktur­lær­linge taget skolen i besid­delse. Lejren blev ledet af lands­sekretær Agnes Tange. For­manden for dette arbejde er fabrikant Kaj Aaen, som også var med sammen med nogle andre ledere. Vi var glade ved dette besøg, og vi kunne godt ønske, at vi havde så stort et elevhold til daglig.

Undervisningen i barnepleje er i år givet af søster Grethe Ras­mussen fra Diakonissestiftelsen. Jeg tror nok, at eleverne har været særdeles glade for hendes timer.

I dagene 4.—6. september bliver der en husmoderlejr på høj­skolen under ledelse af missionær Peter Jensen, Holbæk. En­hver husmoder er velkommen.

Hjertelig hilsen!

Else og Jørgen Jensen.

Fårevejlekredsen på Bornholm

I forbindelse med KFUM og K's efterårsmøde i Åkirkeby den 3. september bliver der F. H. sammenkomst kl. 19.

Vinterskolen 1950—51

Har du husket at indbyde nogle af dine bekendte til et skole­ophold til vinter (højskole eller efterskole)? Ellers gør alvor af

Fra skolerejsen i Nordsverige sidste vinter

det nu og skriv efter program og nærmere oplysninger. Et højskole- eller efterskoleophold fortryder man ikke.

For vor skoles vedkommende er det ikke et spørgsmål om at nå samme antal elever som sidste år. Antallet skulle gerne to- eller tredobles. Der er noget, der tyder på, at de kvindelige elever vil blive i flertal, men det er også den udvikling, som vi må vente for vinterskolens vedkommende.

Jørgen Jensen.

Faarevejle højskole og efterskole

5 måneders vinterskole for unge piger og mænd
begynder 3. november. Skriv efter program.

Jørgen Jensen.

Udgivet af Faarevejle højskoles elevforening.
Formand: *Aage H. Lund.* Redaktør: *Jørgen Jensen.*
Holbæk Amtstidendes bogtrykkeri.

Sølvsnoren

Medlemsblad for Faarevejle Højskoles Elevforening

40. årg.

September 1950

Nr. 9

Kærlighed

Kærlighed er, efter biblens egne ord, det største og vigtigste her i livet. Gud siger: »Du skal elske Herren, din Gud af hele dit hjerte, med hele din sjæl og med hele dit sind og din næste som dig selv«. Vi er skyldige at elske Gud, fordi han elskede os først. At elske Gud er at holde hans bud og hengive sig til ham med legeme og sjæl.

Kærlighed til Gud viser sig derved, at vi elsker vor næste. Paulus siger: »Hav frem for alt en inderlig kærlighed til hverandre, thi kærligheden skjuler en mangfoldighed af synder«. Hvis vi virkelig elskede hinanden med Jesu inderlige kærlighed, ville det hele gå meget lettere. Men vi er så selvoptagne, spekulerer bare på, hvordan vi kan få det rart og hyggeligt i vor egen lille verden i stedet for at glemme os selv og være optaget af at hjælpe de andre og ofre os for dem.

I Jesus har vi det fuldkomne forbillede. Altid var han rede til at hjælpe, lige meget, hvornår nogen kom til ham og bad om hjælp. Aldrig stødte han dem fra sig. Hvis nogen fejler eller forsynder sig imod os, må vi ikke dømme dem uden videre,

men være kærlige og tilgivende. Vi har ingen ret til at sige om mennesker, at de er onde eller har en slap karakter. Vi ved ikke, hvor megen kamp de har haft, før de faldt. Måske bliver vi slet ikke fristet på det samme punkt, men har let ved at holde os rene der, hvor andre, måske daglig, må føre en hård kamp. Også her står Jesus for os som den, vi skal se hen til. Aldrig dømte han nogen, selv de, der var faldet dybest, når de bare ville angre og komme til ham og få en ny begyndelse.

Når han, den hellige og rene, kunne tilgive selv de største syndere, skulle vi usle mennesker så ikke kunne tilgive hinanden i stedet for at gå og hænge os i alle de små stød, vi får til daglig. Når vi er troende, har vi særlig pligt til at vise kærlighed, fordi det er derpå, at det skal kendes, om vi er hans disciple, om vi har indbyrdes kærlighed. Det er her, skoen trykker. Der tales mere end nok om det, men alt for ofte bliver det kun der-ved. Man får indtrykket af, at kristendom for mange kun er teori og ikke praksis. Mange gange, når man møder kristne i hverdagen, føles det, som om man ikke anede, der var noget, der hed næstekærlighed. Man generer sig ikke en smule for at snakke og sladre om sin næste, kritisere og gøre nar. Vi har så let ved at se de andres fejl, men vore egne kan vi ikke få øje på. Vi må bede Gud rense os fra alt ondt og fylde os med kærlighed til sig og næsten. Vi kan jo ikke af egen magt elske Gud og vor næste, om vi så anstrenger os aldrig så meget, men hvis vi af ærlig vilje søger Guds hjælp, så kan det også lykkes, thi for Gud er alle ting mulige.

En elev.

Arbejde — sammenhold — vækst

Med ovenstående emne tænker jeg på arbejde, sammenhold og vækst inden for Guds riges arbejde.

Når der er tale om arbejdet, så er der to fronter. Arbejdet indad i os selv og arbejdet udadtil for at vinde mennesker. Arbejdet indad i os selv er det første. Herom siger Paulus, at vi skal arbejde med frygt og bæven på vor sjæls frelse; thi Gud er den, som virker i os både at ville og virke efter sit behag. Det lyder modsigende, at det er Gud, der virker og gør det hele og samtidig, at vi skal arbejde, som om det hele afhang af os, men vi kan erfare os til, at sådan er kristenlivet. Vi skal arbejde med frygt og bæven. Kristendom er ikke idyl og det at være ovenpå og føle, at man har magt over det, men det er en stadig kamp mod syndens og dødens kræfter. Brorson giver også udtryk for dette dobbelte med angsten og frygten og så det at hvile i tillid til, at Gud gør det, i salmen »Jeg går i fare, hvor jeg går«. De første tre vers handler om kampen og faren: Jeg går i fare, hvor jeg går.

Jeg går i trængsel, hvor jeg går. Jeg går til døden, hvor jeg går. — Men så finder Brorson hvile i det, at det er Gud, der gør det: Jeg går blandt engle, hvor jeg går. Jeg går med Jesus, hvor jeg går. Jeg går til himlen, hvor jeg går.

Den anden front i arbejdet er arbejdet udadtil. Gud har et hjørne i sin vingård, som vi skal være med til at røgte. Målet i arbejdet er at vinde mennesker for Guds rige, vinde mennesker til under evighedens synsvinkel at leve det kristne menneskeliv, og det kristne menneskeliv er det ikke at leve for sig selv, men for Gud og derigennem for sin næste. Men verdsligheden og materialismen breder sig, og det at leve verdsligt er først og fremmest at leve egoistisk. Hvad er det for en lykke, vi jager efter? Er det lykken ved at have penge og have det mageligt. Og hvad dygtiggør vi os til? Dygtiggør vi os til at kunne rage til os eller til at tjene vor næste. Vi må vist erkende, at den verdslige og egoistiske bedømmelse af livet også har stærkt tag iblandt kristne mennesker. Det skulle bare mangle, at vi skulle give afkald på noget.

Men hvordan skal vi vinde mennesker for det mål, som Gud har sat. Vil der komme fornyelse gennem de rammer, vi har, eller vil nogle af vore ydre rammer gå i stykker for os, fordi vi måske er overorganiseret? De ydre rammer er ikke det afgørende, men der er to ting, der er afgørende, når talen er om at vinde mennesker for Guds rige. Det ene er, at vi tømmes for vor egen kraft, så Guds kraft kan komme til at virke. Det andet er, at nøglen til at komme på talefod med mennesker er at holde af dem.

Når vi tømmes for vor egen kraft og Guds kraft får magt i os, så vil der også vokse mere sammenhold frem mellem kristne. Splid og uforsonlighed mellem kristne er en sikker vej til at skade Guds riges arbejde, men kærlighed, sammenhold, lide af-savn det er der brug for i Guds riges arbejde.

Arbejde og sammenhold følges af vækst. Væksten i vort personlige liv er det vigtigste. Det gælder om at vokse og modnes til den evige høst, selv om det også sker gennem smerte og ydre nederlag. Den indre vækst må ikke vurderes efter, hvor godt tilfredse vi nu er med os selv. Når vi føler, at vi er ovenpå, og det går fint, så er vi egentlig længst borte fra Gud. Når vi derimod erkender vor egen afmagt og synd, så er vi nærmere Gud, thi så er vi der, hvor vi stadigvæk har brug for Guds nåde og kraft.

Men hensyn til væksten i arbejdet så synes vi ofte, at det bliver til for lidt. Vi synes, at hvis vi var noget mere ovenpå, og hvis vi arbejdede under lettere og gunstigere forhold, så var det ingen sag. Der kan være steder, hvor der ingen resultater er at få øje på, og andre steder, hvor der kan noteres en hel del resultater. Men Gud gør ikke resultaterne op i penge og

tal, som vi mennesker gør. Selv om kun eet eneste menneske kunne takke for, at vi havde levet, så var livet dog ikke levet forgæves. Derfor skal vi arbejde i tro til, at Gud nok skal give væksten i sin time.

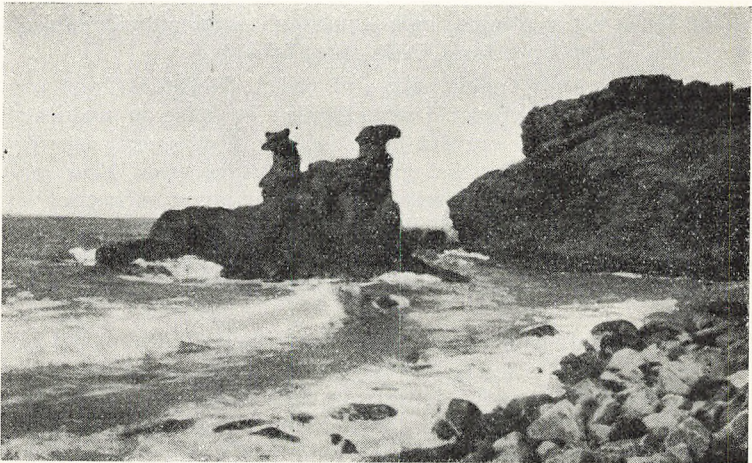
J. J.

På klippeøen

Det har længe været mit ønske at komme en tur rundt på Bornholm og se øen og hilse paa tidligere elever. Endelig i år blev der lejlighed til det, og det blev oven i købet til to bornholmsture i samme måned. Søndag d. 3. september var jeg til KFUM's og K's efterårsmøde for Bornholm i Aakirkeby, hvor der var samlet ca. 500 unge. Samme dag om aftenen var der faarevejlesammenkomst i Aakirkeby, hvor der var samlet ca. 50 tidligere elever fra Faarevejle højskole. Der har for mange år siden været adskillige bornholmere på Faarevejle, og siden genåbningen har vi også haft fire bornholmere, men jeg blev alligevel glædelig overrasket ved at se, at der var kommet så mange til F. H.-sammenkomst. Jeg var glad ved at lære jer at kende, og jeg håber, at der ikke skal blive for længe imellem, at jeg kommer en tur til Bornholm. Ved F. H.-sammenkomsten blev lærer Kofoed-Hansen valgt til formand for bornholmskredsen og fru Olsen, Nyker, til næstformand.

Nogle dage senere skulle jeg igen sejle til Bornholm på en uges møderejse, og denne gang havde jeg min kone med. Ind imellem blev der tid til at se noget af øens skønne natur og besøge en del tidligere elever, og vi siger herigennem en stor tak for god modtagelse.

Jørgen Jensen.

Løvehovederne ved Hammeren

Fra elevkredsen

Faarevejlekredsen for Aalborg og omegn

Søndag d. 8. oktober kl. 14,30 bliver der F. H.-sammenkomst i KFUM, Jernbanegade 23, Aalborg. Forstander Jensen kommer. Vi skulle gerne samles en god flok fra Nordjylland den dag.

Johs. Jensen,
Vestre Strandvej 69, Aalborg.

Faarevejlekredsen for Kalundborg og omegn

Søndag d. 29. oktober kl. 15,30 F. H.-sammenkomst hos Rossing Nielsen, Klovby, Forsinge, hvor forstander Jensen taler.

Rossing Nielsen.

Bryllup

Den 12. septbr. viedes Ingrid Dalager (1947), Fjølstervang, til Chr. Nørgård, Fjølstervang. Vi ønsker til lykke.

Adresseforandringer:

- 1907—08 Lærer Viggo Bay, Villa »Awtenfrej«, Hørve.
- 1939—40 Kaj Hansen, Hedevej 19, Hedehusene.
- 1941 Agnes Jespersen, Paradisgæde 14, Rønne.
- 1942 Edith Hansen, »Sandgården«, Reerslev, Ruds Vedby.
- 1947 Ingrid Nørgård, Fjølstervang, Kibæk.
- 1948—49 Gunnar Munch, »Pension Mariendal«, Jonstrup, Bal-
lerup.
- 1949—50 Lora Jørgensen, c/o Andersen, Anemonevej 24, Gen-
tofte.

Fra skolen

Den 30. august havde vi sommerskolens anden afslutningsfest for de elever, der var blevet til fortsættelse i august. Vi havde dækket kaffeborde i foredragssalen, som vi plejer, og vi havde en dejlig aften sammen. Vi sender herigennem en hjertelig hilsen til hele sommerholdet 1950 med tak for sommeren.

Den 4.—6. september havde vi husmoderlejr under ledelse af fru missionær Horn-Andersen. Der var ca. 35 husmødre, som boede paa højskolen, men desuden kom også en del husmødre fra egnen og deltog i timerne. Husmoderlejren er efterhånden blevet en årlig tilbagevendende begivenhed, som vi er glade for at kunne åbne skolens døre for. Også i år var lejren særdeles vellykket.

Sommerbillede fra øen

Efter husmoderlejrens afslutning tog min kone og jeg til Bornholm, og Skovmark blev hjemme på skolen for at tage imod forskellige gæster, som skulle komme i den første halvdel af september. I otte dage var der en lejrskole for 11—12-årige piger og drenge fra Rungsted private forberedelsesskole. Under lejren var der en søndag forældredag, hvor bl. a. fhv. minister Per Federspiel var på besøg. Så har vi også haft besøg af et hold tyske landbrugsstuderende og et hold seminarister fra Zahles seminarium i København.

Efter bornholmsturens afslutning fortsætter vi med rejserne, særlig i Jylland. Vi glæder os også til i et par dage at komme rundt i Sydslesvig, hvorfra vi nu har haft 30 elever siden skolens genåbning. Den 2.—4. oktober deltager vi i årsmødet for I. M.s højskoler, som i år afholdes på Haslev udv. højskole.

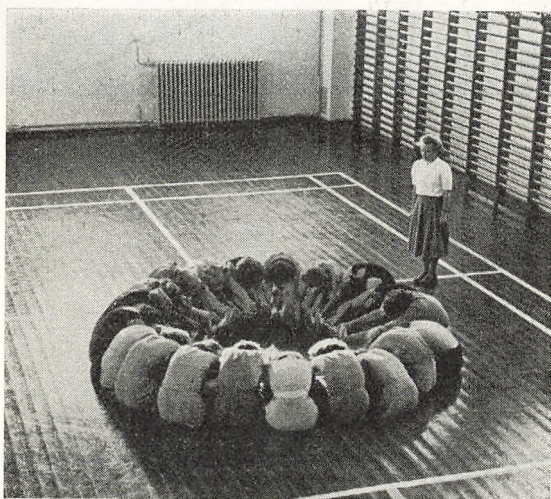
Som før meddelt er der i det sidste år og indtil 1. august 1950 tegnet 3605 kr. til støttefondet. I august og i begyndelsen af september er der på 10-øres kortene tegnet 1647 kr. Det første beløb er tegnet til indbetaling over en femårig periode. Det sidste beløb er tegnet til indbetaling i løbet af et år. Støttefondet er dermed vokset til 5252 kr. Vi bringer hermed en hjertelig tak til dem, der har tegnet sig for et beløb til støttefondet. Vi skal prøve at klare de økonomiske skær så godt, som det er menneskeligt muligt, og holde gælden fra døren, så højskolen stadigvæk kan blive bevaret som elevernes højskole. For at det kan lykkes, må der arbejdes på, at elevholdene kan blive noget større end hidtil. I øvrigt må vi prøve at bedre økonomien, hvor det er mu-

ligt trods de stadige prisstigninger. Der skal ikke slås af på skolens vedligeholdelse eller på det, der skal gøres for eleverne. Derimod må vi prøve på at klare skærene ved at søge afholdt nogle store lejre efter sommerskolens afslutning og så i øvrigt lide afsavn.

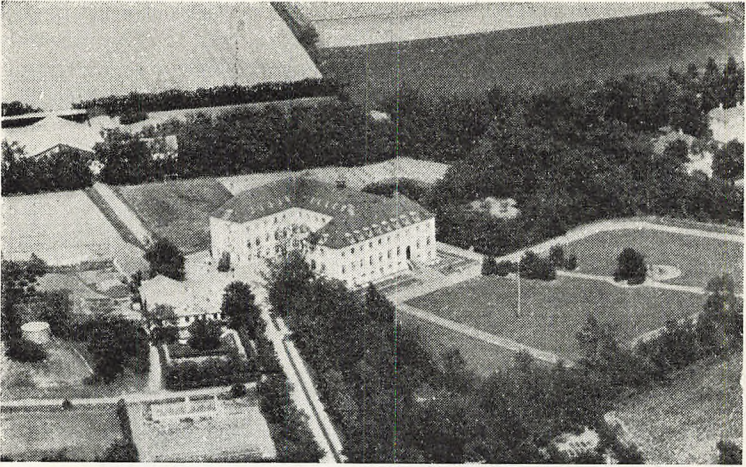
Til vinterskolen tegner det nogenlunde i forhold til, hvad det plejer, men der skulle nu gerne komme en del indmeldelser endnu både af unge piger og unge mænd, så der kan blive et større vinterhold, end der plejer at være. Til næste sommerskole er der kommet en del forespørgsler og en enkelt indmeldelse.

Hjertelig hilsen!

Else og Jørgen Jensen.

En gruppe elever danner blomst

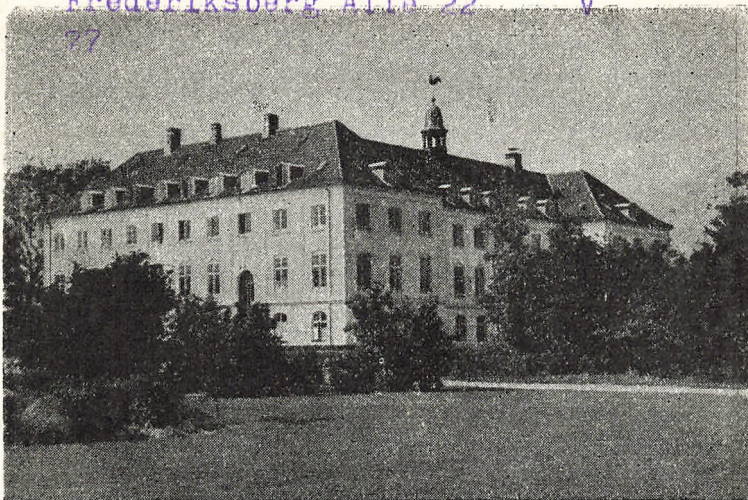

Faarevejle højskole og efterskole

5 måneders vinterskole for unge piger og mænd
begynder 3. november. Skriv efter program.

Jørgen Jensen.

*Udgivet af Faarevejle højskoles elevforening.
Formand: Aage H. Lund. Redaktør: Jørgen Jensen.
Holbæk Amtstidendes bogtrykkeri.*

Sølvsnoren

Medlemsblad for Faarevejle Højskoles Elevforening

40. årg.

Oktober 1950

Nr. 10

St. Laurentius

I middelalderen var det ofte skik, når man havde bygget en kirke og stod overfor, at den skulle indvies, da at indvie den til en eller anden helgen. Af disse helgener var Laurentius en af de mest populære, idet ca. 70 af vore gamle landsbykirker og et par af vore gamle domkirker, f. eks. domkirkerne i Ribe og Lund, der dengang (i det 12. årh.) hørte til de skønneste bygningerværker i Norden, er indviet til St. Laurentius.

Denne helgen levede i Rom samtidig med pave Sixtus II omkr. år 257. Det var en streng tid for dem, der ville høre Kristi kirke til. Den romerske kejser Valerianus søgte med alle til rådighed stående midler at udrydde de kristne fra jordens overflade.

Laurentius var den øverste af Roms syv diakoner eller vicebiskopper, der også fungerede som fattigforstander. Engang blev han opfordret til at udlevere kirkens skatte til øvrigheden, men det ville han ikke. Trofast mod pavens anvisning udleverede han i stedet midlerne til de fattige, hvorfor han blev kastet i fængsel og pisket. Paven var blevet martyr, og det var Laurentius heller ikke bange for at blive — tværtimod, han længtes efter det. Da han igen blev op-

førdret til at komme og udlevere kirkens skatte, samlede han blinde, lamme, fattige og krøblinge og fremstillede disse for øvrigheden med disse ord: „Se, her er kirkens skatte“. Da lod man Laurentius piske og stege til døde på en gloende rist d. 10. august 258.

Når man da helt op til vore dage ønsker at bevare mindet om Laurentius ved at opkalde vore kirker efter ham, så er det hans heltedod, hans kærlighed til de ringe og undertrykte og hans inderlige tro på Kristus, der er den dybeste årsag dertil.

Vi, der lever i en moderne tidsalder, kan have ganske godt af at dvæle et øjeblik ved den gamle Kristi stridsmands minde. Han var nemlig i besiddelse af noget, som vi i den kristne kirke i høj grad savner i dag. Han havde mod til at følge sin kristne overbevisning på trods af, hvad Per eller Povl havde at indvende derimod. Der var ingen vaklen, ingen neutralitet eller gåen på akkord. — „Ak, når vi de første guld kristne betragter, den iver, den møje, den kamp, de har haft, og mærker, hvad nu er vor kristendoms fagter — da hører vi navnet, men hvor er dens kraft?“ — Et svensk blad har skildret det nordiske folks mentalitet ud fra følgende anekdote: „To mænd havde været inde på en beværtning og var efterhånden blevet dødrukne. Da de langt ud på natten var på hjemvejen, var det blevet temmelig lyst, og de kunne ikke i deres omtågede tilstand finde ud af, hvad det var, der lyste på himlen. De kom da i et voldsomt skænderi, om det var solen eller månen, lyset kom fra. Til deres held mødte de en tredje mand, hvem de indtrængende bad om at afgøre deres strid og sige dem, om det var solen eller månen, der lyste på himlen. Denne mand var imidlertid forsigtigheden selv. Han skulle ikke have noget af at komme i klammeri med disse fyre. Derfor blev hans neutrale svar dette: „Mine herrer, jeg er desværre fremmed her på stedet, så jeg er ikke i stand til at afgøre jeres trætte“.

Ih, hvor er vi bange. Vi ryster for så meget som at blive en smule til grin. Jamen, så er vor stilling jo fortvivlet. For Laurentius's historie er ikke et isoleret tilfælde, der blot skete for 1700 år siden. Nej, den er aktuel i dag, da der f. eks. alene i Estland, Letland og Litaucn i de seneste år er blevet omtrent 1000 gejstlige myrdet eller bortført. — Ja, vor stilling i de gamle kristne lande er alvorlig, men den er ikke håbløs. For Laurentius's Gud lever endnu, og hans kraft er usvækket. Det er bare os, der skal lukke vore hjerter op og lade ilden fra himlen fænge deri. — „Det gjordes fornøden, de fleste fra døden ret grundig og fyndig til Jesus sig vendte, til hvilken de første i kærlighed brændte“.

I Japans sydlige egne har i den seneste tid 10,000 mennesker vendt sig til Gud. — Du og jeg har medansvar for, hvordan den kristne kirkes stilling skal blive i det Danmark, som vi alle holder af. Jesus kan give kraft og lukke op der, hvor alle andre magter vil lukke i.

David Hauge.

Gennem Sydslesvig

I de sidste år har vi haft den glæde, at der blandt vore elever også har været 30 sydslesvigere. For at få lejlighed til at besøge dem og iøvrigt se på forholdene i Sydslesvig foretog vi sammen med kredssekretær Tage Sanden og hans kone en firedages biltur til Sydslesvig. Sanden lagde bil til. Tage Sanden er vist kendt i dette blads spalter, idet han var elev her på skolen vinteren 1940—41 og nu er med i elevforeningens bestyrelse.

På vejen gennem Nordslesvig var vi inde på Hoptrup højskole for at hilse på gamle venner der, og endvidere benyttede vi lejligheden til at besøge nogle tidligere elever i Nordslesvig. Efter grænseovergangen ved Krusaa aflagde vi et kort besøg i Kobbermøllen, den første by på den anden side grænsen. Byen er vokset op omkring den gamle kobbermølle, der beskæftiger ca. 100 mennesker. En af vore tidligere elever dernedefra er beskæftiget der. Mærkeligt nok, at denne stærkt danskorienterede by ikke nåede at komme med til Danmark i 1920.

I Flensborg holdt vi højskoleaften på K. F. U. K., hvor Grethe Bay er sekretær. En god flok unge var samlet til mødet, og bagefter havde vi en hyggelig sammenkomst i Grethe Bays lejlighed for tidligere Fårevejle-elever fra Flensborg. Iøvrigt benyttede vi den tid, som vi havde i Flensborg, til at se på byen og besøge de tidligere elever. Vi besøgte også den nye danske højskole i Jaruplund, fem km syd for Flensborg.

Efter omtrent et par dages ophold i Flensborg og omegn gik turen ned igennem Angel til landsbyerne Tumbø og Egenæs, hvorfra vi har haft elever. Hovedvejene er nogenlunde gode i Sydslesvig, men bivejene er blevet utroligt forsømte; men vi kom dog frem trods alt. Vi fortsatte over Slien ned til halvøen Svans til landsbyen Rieseby, hvorfra vi også har haft et par elever. Svans er en af de yderste forposter for danskheden. Danskheden har hårde vilkår der. — Vi fortsatte turen gennem Svans ind til Slesvig og mod vest til Frederiksstad ved Ejderen. Denne by er efterhånden en af de mest danske i landsdelen. Vi holdt højskoleaften i den danske skole og boede hos en tidligere elev.

Den følgende dag gik det igen mod nord, langs vestkysten til friserens centrum, Niebøl og omliggende byer, ca. 20 km syd for grænsen. Fra gammel tid har der ligget en ca. 15 km lang ring af frisiske landsbyer der. Vi kørte ind i ringen ved Lindholm og fortsatte gennem Risum, Deezebøl til Niebøl. Byerne i ringen er næsten vokset sammen. I gammel tid havde gårdene ikke andet agerland end det, der var i ringen. Uden for ringen lå de varige græsgange.

Når man kører gennem de sydslesvigske byer, får man indtryk af, at der er varer nok i butikkerne. Man kan få alle varer, både svedsker, bananer, ris, tøj, biler m. m. Der er ingen rationeringer. Men

de økonomiske kår er alligevel strenge, fordi der er stor arbejdsløshed og små indtægter.

Flygtningebelægningen er endnu stor, således at der næsten er lige så mange flygtninge som hjemmehørende. Mange hjemmehørende har måttet aflevere en del af deres hjem til flygtningene. Flygtninge bliver gerne foretrukket ved besættelse af stillinger, så der er ingen fordel ved at bekende sig til danskheden. Lønningerne er små. En ung pige i huset får ca. 30 mark om måneden. Det svarer nogenlunde til prisen på et par sko. En gift mand med godt arbejde får 150—200 mark om måneden. Deraf skal han betale husleje, brændsel, faste afgifter m. m. Ved stor sparsommelighed kan der kun blive til de mest nødvendige fødevarer. Dertil kommer, at nogle familiemedlemmer ofte er arbejdsløse eller krigsinvalider, som kun får en lille understøttelse. Ja, kampen for tilværelsen er hård. Det er derfor ikke underligt, at nogle sydslesvigske unge har fundet forholdene så umulige, så de har søgt at udvandre.

Trods den hårde kamp for tilværelsen har man ikke tabt modet. Der skal arbejdes på langt sigt dernede, men engang må flygtningebyrden vel lettes. Man sætter forøvrigt sit håb til den slægt, der vokser op. Nye danske skoler vokser stadigvæk frem som arbejdscentre for det åndelige og kulturelle liv. Den nye slægt lærer at tale dansk, og den får kristendomsundervisning. Det er to ting, som Sydslesvigs ungdom trænger til i dag. Det åndelige liv er helt gået i stå i mange sogne. Den officielle kirke i sognet ligner ofte en faldefærdig bygning fra fortiden, fordi den ikke bliver brugt ret meget. Derfor er der i høj grad brug for et kirkeligt arbejde ved siden af skolearbejdet, for at den opvoksende slægt ikke skal blive rodløs. Der er noget at tage fat på for at vinde Sydslesvigs ungdom kristeligt og nationalt.

Jørgen Jensen.

Vor stilstand og tidens foranderlighed

På højskolemødet i Haslev holdt forstander L. Christensen foredrag over ovenstaaende emne. L. Christensen udtalte bl. a., at mennesket i almindelighed på et tidligt tidspunkt standser i udviklingen. De fleste mennesker standser i udvikling i 40—50 års alderen, men nogle går i stå allerede på et tidligere tidspunkt. Stilstanden viser sig ofte ved, at man glæder sig over den, og hvis man ikke hører det samme som før, så er det galt.

Samtidig med, at mennesker ofte glæder sig over stilstanden, så er livsvilkårene nu udsat for så stærk en forandring som aldrig før. Udviklingen går på mange områder med stormskridt, således at tre år nu svarer til 100 år i gammel tid. Derfor bliver afstanden mellem slægtledene også større.

Store forandringer er der sket både m. h. t. livssyn og den tekniske og økonomiske udvikling. Hvad angår livssyn, da er helhedssynet forandret. Det nye i vor tid er, at man tror ikke længere på mennesket. Det giver vore unge digtere udtryk for. Men vort folk som helhed er endnu ikke nået til tro på Gud. Derfor er tilliden til mennesket afløst af angst. For 30 år siden mente man at vide besked om alting og vidste, hvordan tingene skulle ordnes. Nu ved man ingenting.

På det tekniske område er livsvilkårene som helhed stærkt forandret. Den tekniske udvikling fører til stadig større centralisation. Staten tiltager sig stadig mere magt over kommunerne. Man har ikke ret stor selvstændighed i kommunestyret mere. Når man skal foretage sig noget, må man se i cirkulærerne. Men også statens magt begrænses mere, idet vi stadigvæk må over Atlanterhavet og have besked om, hvad vi skal gøre. Det enkelte menneskes indflydelse reduceres mere og mere. Det er organisationerne, der betyder noget. Maskinerne bevirker for masser af mennesker, at den menneskelige hjerne sættes ud af funktion, og det er dog tanken, som er menneskets adelsmærke.

Også på det økonomiske område er de ydre livsvilkår forandret. I gamle dage var det privilegierne, der gav adgang til livsgoderne. I dag er det pengene, der giver adgang. Der er overflod af penge, og pengejagten er gået ind. I højskolekredse er man altfor optaget af at få flere penge fra staten. Økonomisk sikkerhed går foran alt i tilværelsen. Også landbruget har solgt sin frihed for penge. Vi regner et menneske ud i penge. I kristeligt arbejde er pengejagten også gået ind. Vi må imidlertid dygtiggøre vore unge, så de kan tjene noget og give noget. Pengemoralen er rivende gal. Vi må give de unge et motiv for dygtigheden. Vi må lære dem, at vort erhverv skal være vor gudstjeneste.

J. J.

Fra elevkredsen

BRYLLUP

Den 21. oktober vies Käthe Andersen (47), Niebøl, Sydslesvig, til Johs. Lindholm, Ballum. Vi ønsker til lykke.

VANDREMAPPEN „TRÆKFUGLEN“ 1921

Er der nogle, der kan give oplysninger om vandremappen „Trækfuglen“ fra sommeren 1921?

K a r e n O l s e n, Hjallesegade 48, Hjallese.

VANDREMAPPEN „LÆRKEUNGE“ 1922

efterlyses.

M a r i e A n d e r s e n (f. Johansen), Otterup.

HILSEN FRA ANSAGER

Vi er samlet en flok F.H.-piger i Ellas hjem den 17. ds., og vi sender en hilsen til alle veninder fra sommeren 1950.

Ella Pedersen, Minna Jørgensen, Sigrid Vingborg,
Anna Simonsen, Karen Mogensen.

HILSEN FRA ODENSE

Vi er samlede til Fårevejle-stævne i Odense søndag den 17. september, og vi sender hilsen til alle „Sølvsnoren“s venner.

Sørine Thorsen, 1926. Ruth Sørensen (f. Thorsen), 1932. Marius Andersen. Marie Andersen (f. Johansen), 1922. Johanne Hansen (f. Petersen), 1919. Alfred Hansen, 1919—20. Poul Hansen. Marcen Hjorth (f. Nielsen), 1921. Karen Olsen, 1921. Johs. Nielsen, 1919—20. Magdalene Lauridsen (f. Andersen), 1920. Frk. Lauridsen. Otto Madsen 1939—40. Kamilla Madsen. Johs. Madsen, 1915—16.

Med forventet tilladelse håber vi at samles samme sted den 3. søndag i september 1951, og vi håber at se forstander Julin og forstander Jensen mellem os den dag. Vær venlig at reservere dagen og hjælp, at vi kan samles rigtig mange Fårevejle-clever og venner. Husk, det er kun een dag om året, og det ville være morsomt at være mange og også på den måde vise, at vi står bagved og ønsker Herrens velsignelse over det hvide slot på Lammefjorden.

J o h s. M a d s e n.

ADRESSEFORANDRINGER

- 1939—31, Karl Kristiansen, Sct. Knudsgade 44, 1. sal, Ringsted.
- 1947, Edith Hansen (f. Foged), Skolegade 17, Haslev.
- 1947, Lisa Petersen (f. Fischer), Frisergade 112, Flensborg.
- 1947, Käthe Lindholm (f. Andersen), Ballum.
- 1948, Karin Jürgensen, c/o Bromne, Marienberggård, Landskrona, Sverige.
- 1948, Ingeborg Schultz, Centralsygehuset, Hillerød.
- 1948—49, Søren M. Thomsen, KFUM's soldaterhjem, Fredericia.
- 1949, Martha Bro, Landbrugsskolen, Haslev.
- 1949, Agnes Ferm, Dronningensvej 29, København F.

KOLDING HØJSKOLEKREDS

Lørdag den 28. oktober kl. 20,00 taler lærer Møller Pedersen, Haslev højskole, på KFUM. Emne: Er det skumring eller gry?

Alle er velkommen.

P. u. v.:

Tage Sanden.

Fra skolen

I dagene 2.—5. oktober deltog vi i årsmødet i Haslev for I. M.s skoler. Det var nogle udbytterige dage med flere gode foredrag og forhandlinger. Under mødet blev der lejlighed til også at drøfte de stigende vanskeligheder, som der er også for I. M.s højskoler med hensyn til elevtilgangen.

Turen til Sydslesvig har jeg skrevet om andetsteds. Vi var meget glade ved den modtagelse, som I gav os dernede, og vi sender jer herigennem en hjertelig tak. Resten af september og oktober har jeg gennemkrydset hele landet, afholdt møder og aflagt besøg. På nogle af turene var lærer Skovmark også med. I skal have hjertelig tak for al gæstfrihed og venlighed. Mange af jer har jeg haft lejlighed til at besøge. Jeg naæde ikke alt, hvad jeg gerne ville, men mere nås forhåbentlig en anden gang.

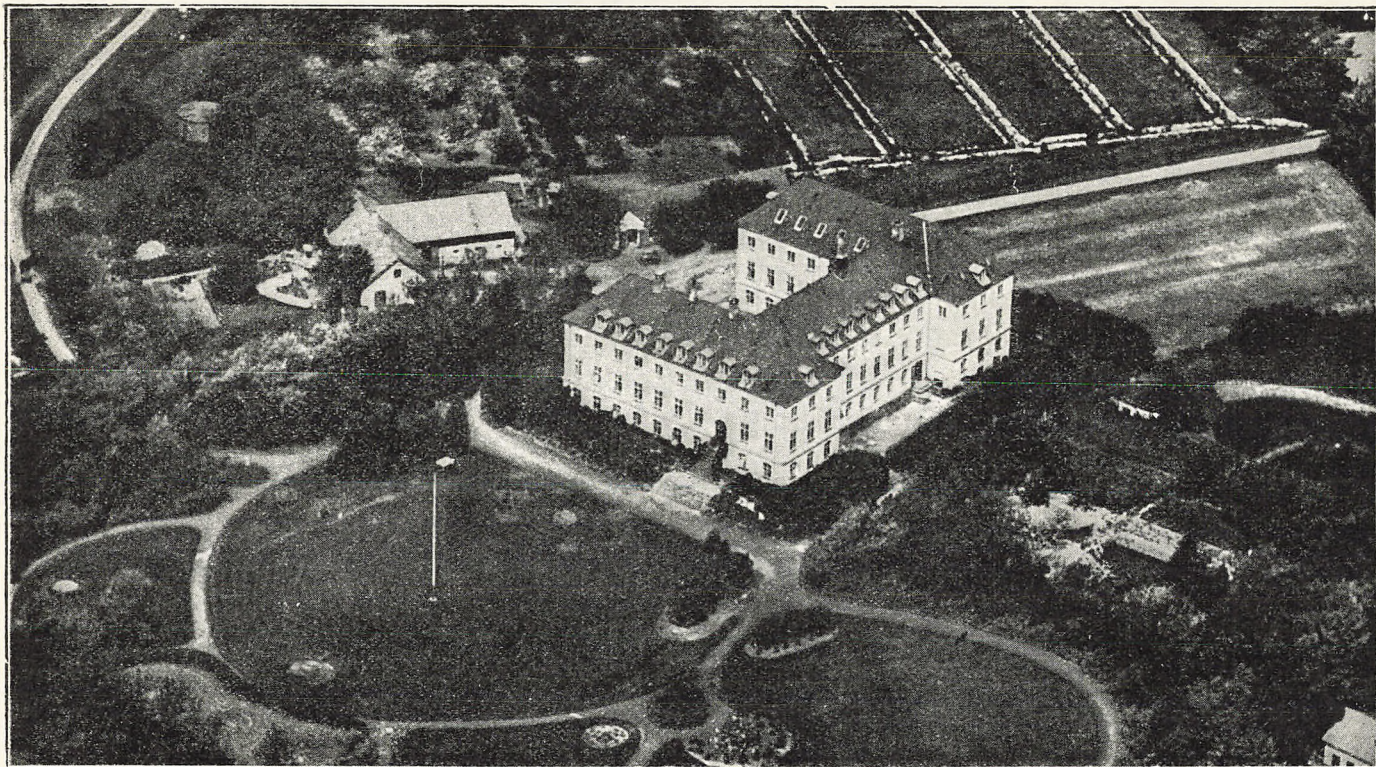
Mandag d. 23. oktober blev der holdt bestyrelsesmøde på højskolen. I mødet deltog også repræsentanter fra Indre Missions bestyrelse, ligesom også repræsentantskabet og elevforeningens bestyrelse var indbudt. På mødet blev det vedtaget at aflyse det ordinære vinterkursus. Der er indmeldt 12 elever til vinterskolen, hvoraf tre piger. Trods store anstrengelser er det altså ikke lykkedes at få samlet en snes stykker sammen til vinterskolen, så den kunne gennemføres. Slutningen af september og oktober har næsten helt svigtet med tilgang. Fra Sydslesvig var der heller ikke indmeldt nogle, idet der næsten ikke kommer nogle derfra til Danmark til vinter.

Skolen vil blive fortsat til foråret. Der vil blive arbejdet på at skabe de bedst mulige betingelser for skolens fortsættelse. Under mødet tilbød jeg at trække mig tilbage fra stillingen som forstander, så ikke personlige hensyn skal vanskeliggøre den bedst mulige fortsættelse af skolen.

Hjertelig hilsen

Else og Jørgen Jensen.

Udgivet af Faarevejle højskoles elevforening.
 Formand: Aage H. Lund. Redaktør: Jørgen Jensen.
 Holbæk Amtstidendes bogtrykkeri.

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Faarevejle Højskoles Elevforening

40. årg.

November 1950

Nr. 11

Guds omsorg

I 2. Mosebog kap. 19 siger Moses sådan fra Gud til jødefolket: „Jeg bar jer på ørnevinger“. Sådan oplevede jøderne det under den lange ørkenvandring, at ligesom ørnen flyver ind under sine unger og bærer dem på sine vinger, når de er ved at styrte i afgrunden, sådan kom også Gud og bar jødefolket på ørnevinger. Ofte stod jødefolket over for en afgrund, hvor der ikke så ud til at være nogen vej frem mere, men netop under sådanne forhold erfarede de, at Guds omsorg var en virkelighed.

Vi kan også både som enkelte mennesker og som folk komme til at stå over for en mur eller afgrund, hvor der ikke synes at være nogen vej frem mere, men kommer vi til Gud med vor nød, så oplever vi, at Gud bærer os på ørnevinger, så der alligevel bliver en vej frem. „Vi med det lys, os Herren gav, dog vist fandt vej i morgen“. Guds omsorg viser sig ikke ved, at livet ligger foran

os som en lige landevej uden forhindringer, men netop ved, at vi med det lys, som Gud giver os, finder vej skridt for skridt.

*Ja, stod vi for det Røde Hav
en aftenstund med sorgen,
vi med det lys, os Herren gav,
dog vist fandt vej i morgenen,
så vi gik over uden bro
på havets bund med tørre sko
og klare lovsangs-toner.*

JØRGEN JENSEN.

Blandt europæiske flygtningebørn i Schweiz

Med genlyden af kanonerne drøn og krudtrøgen omkring hushjørnerne undgik som ved et under det lille bjergland, Schweiz, den skæbne, der blev nabolandenes lod under den sidste verdenskrig. Mange schweizere havde ikke turdet tro dette, og på mange områder var man også udrustet til at tage del i den, om den skulle komme. Hvad der gjorde udfaldet, at de slap fri, er svært at udtale sig om. Landets natur gjorde vel sit dertil, og en stærk demokratisk regering har nok også haft sin store betydning.

Som det for al menneskelig natur er mest nærliggende kun at interessere sig for det, der sker inden for ens egen „lille andedam“, således glemte også mange schweizere, at det, de havde undgået, ikke var tilfældet i de fleste andre europæiske lande. Men der var også mange, der skulle længere. De kunne ikke nøjes med kun at vise medlidenhed og sende gavepakker.

Redaktøren af et i Schweiz kendt tidsskrift, „Du“, Walter Robert Carli, tog initiativet til oprettelsen af den snart verdenskendte internationale børneby „Pestalozzidorf“, som ligger i den nordøstlige del af Schweiz ved landsbyen Trogen. Børnebyen har fået navn efter en stor schweizisk pædagog, Heinrich Pestalozzi, der i det forrige århundrede gjorde et stort hjælpearbejde blandt forældreløse børn.

Robert Carlis idé gik ud på at hjælpe forældreløse børn fra krigsramte lande til et hjem under gode og betryggende kår. Han udformede sin idé i sit blad, og den vakte stor interesse overalt i Schweiz. Man tilbød ikke alene penge og materialer, men mange håndværkere stillede deres arbejdskraft til rådighed, for at der kunne blive skabt et hjem for disse børn, eller rettere en brøkdæl af dem, der på en ubarmhjertig måde var blevet frarøvet dem, der med kærlighed og omsorg havde pligt til at skabe dem et hjem. Ideen blev realiseret, og i efteråret 1946 kunne de første børn flytte ind. De første huse,

der blev færdige, blev hjem for franske børn. Efterhånden voksede byen, og da jeg i juli 1949 besøgte byen første gang, var der børn fra otte lande: Finland, Tyskland, Frankrig, Italien, Grækenland, Ungarn, Østrig og Polen.

Pestalozzidorf ligger ca. 100 m over byen Trogen og 1000 m over havets overflade. Man har derfra en vidunderlig skøn udsigt i nordøstlig retning mod Bodensøen, der som bekendt danner grænse mellem Tyskland og Schweiz. I modsat retning har man udsigt over det meste af den lille bjergkanton, Appenzell, hvori altså Pestalozzidorf ligger. Der er i Pestalozzidorf plads til ca. 200 børn. Til disse er der 12 huse. Desuden er der fælles køkken, vaskeri og administrationsbygning. Hver nation har sit eget hus, og de taler alle deres hjemlands sprog. Husene er også præget af hjemlandets skikke og levevis. I hvert hjem er der foruden børnene også plejeforældrene, og hvis disse ikke er læreruddannede, en lærerinde eller medhjælper fra hjemlandet. Sidstnævnte er dog ofte af anden nationalitet.

Børnene bliver om formiddagen undervist i hjemmet. Om eftermiddagen har de nogle fællestimer med de andre børn fra Pestalozzidorf, men her foregår undervisningen på tysk. Det er timer som sløjd, håndarbejde, gymnastik, sang, musik. Hvad den kristelige påvirkning angår, retter man sig også her efter hjemlandets kirkelige forhold. F. eks. kom der fra Trogen både katolsk og reformert præst og holdt søndagsskole med børnene.

Selv om det ikke manglede på store og uforglemmelige oplevelser i de tretten måneder, jeg opholdt mig i Schweiz, så blev de tre måneder, jeg fik lejlighed til at arbejde i Pestalozzidorf, den tid, der gav mig de rigeste minder. Mit hjem blev det finske hus „Suami-

talo". Nu var det af lederen en særlig begunstiging, at jeg skulle bo hos finnerne, da han mente, at vi nordiske folk havde lettest ved at forstå hinanden. Hvad mentaliteten angik, tror jeg nok, vi lå på samme bølgelængde, men med hensyn til sproget, så havde jeg vist klaret mig bedre blandt de tyske børn. Nå, det med sproget rejste nu alligevel ingen større mur. Efter at vi i en kort tid havde „set hinanden lidt ud“, og efter at de paa deres for mig uforståelige finske sprog havde fået behandlet emnet: den nye medhjælper, begyndte de så småt at spørge og fortælle. Nu er tysk også et meget svært sprog at lære for en finne, men trods sprogvanskeligheder, så tror jeg ikke, at jeg lettere havde fået en bedre kontakt med danske børn, end jeg fik med disse.

Det blev en uforglemmelig tid for mig i Pestalozzidorf, og selv om man ikke kan nå at få set og hørt alt, hvad der er værd at vide om et sådant sted på så kort tid, så synes jeg alligevel, at jeg fik meget med. Der kunne nævnes mange eksempler på den livsglæde, harmoni og kærlighed, der herskede børn og „forældre“ imellem; men det vil blive for omfattende at fremdrage disse her. Dog kan en 13-årig finnepiges udtalelse give et lille glimt af det, der trods tryghed og kærlighed er svært at udslette, nemlig minderne om det, de i hjemlandet har set og oplevet. Vi stod i stuen og sludrede, da en flyvemaskine fløj ind over byen. Hun lyttede et øjeblik til dens summen og sagde så: „Når jeg hører en flyvemaskine, tænker jeg altid på, at hvis det er en russisk maskine, og de véd, at dette er et finsk hus, så vil de ganske sikkert bombardere det“.

Krigens rædsler er lykkeligvis forbi i Europa, men den efterfølgende kolde krig er ikke mindre bestialsk. Under mit besøg i Pestalozzidorf i juli 1949 fik jeg lejlighed til at se det polske hus og hilse på husfaderen der. Han er et menneske, jeg sent vil glemme, præget af et stærkt markeret ansigt og et par øjne, der både afslørede godhed og en stærk vilje. Senere har jeg også hørt ham omtalt som en af de bedste fædre, Pestalozzidorf har haft. Da jeg i april dette år igen kom til Pestalozzidorf, så jeg, at det polske hus næsten var tomt. Husfaderen var der, men noget ensomt og trist var der kommet over ham. Grunden er den, at de polske børn havde været på sommerferie i deres hjemland, og den polske regering havde nægtet dem tilladelse til at tage tilbage. De måtte ikke opdrages i et kapitalistisk land. Børnene i det ungarske hus var det gået på samme måde.

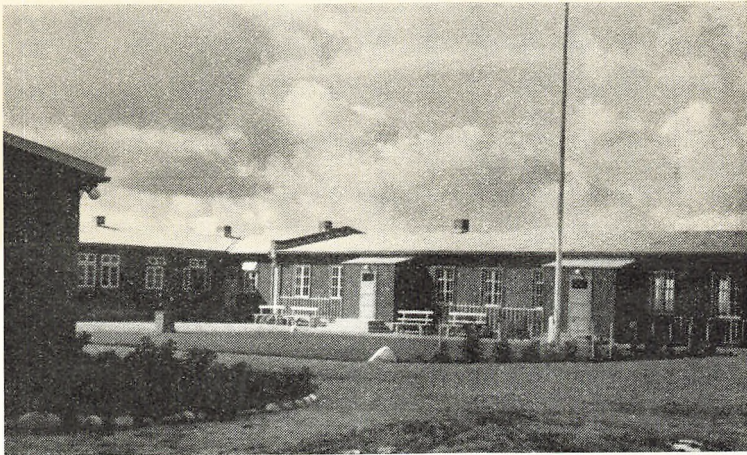
Det var ikke blot samværet med børnene, der gjorde dagene festlige, men også de ugentlige sammenkomster for medarbejderne, hvor der ofte kunne være tolv nationer repræsenteret, var med til at give det hele et kulørt skær. Ja, og de ubeskrivelige skønne udflugter i den schweiziske natur må også nævnes, når man skal have et indtryk af livet dernede.

Som for alle nationer og samfundslag er livet også dernede alvor og fest. Meget usundt ville det være, om børnene ikke også der fik lært livet at kende, som det stadigvæk er. Man kan ikke beskytte dem ved at isolere dem fra verdens ondskab; men man kan prøve at gøre dem stærke i kampen mod det onde, og dette har jeg også set mange eksempler på, at man dagligt forsøger.

Man får gang på gang beviser for, at der er stor interesse for det verdenskendte hjælpearbejde i Pestalozzidorf. I mange europæiske lande har man planer om at oprette noget lignende. Forhåbentlig skal det også lykkes at virkeliggøre de planer, som man har herhjemme om at oprette en sådan by.

Gudrun Spliid.

Nordens sydligste højskole

Jaruplund højskole

Den første danske højskole i Sydslesvig, Jaruplund højskole, har nu begyndt på sit første ordinære højskolekursus. Efter mange vanskeligheder er det endelig lykkedes at få rejst bygningerne. Der begyndes med fuldt hus, 33 elever.

Kontingent til elevforeningen

I dette nr. af „Sølvsnoren“ findes en giroblanket til brug ved indbetaling af kontingent til elevforeningen. Kontingentet er som sædvanlig 5 kr. årlig. Hovedparten af kontingentet bruges til udgivelse af „Sølvsnoren“, men endvidere har der også været midler til, at

elevforeningen har kunnet løse andre opgaver som optagelse af skolefilm og et mindre beløb til elevunderstøttelser.

Elevforeningens gironummer er 8701, som angivet på vedlagte giroblanket. Send venligst beløbet så snart som muligt, så vi kan undgå at sende opkrævning.

Jørgen Jensen.

Fra elevkredsen

VANDREMAPPEN 1907—08

Til elevforeningen har J. K. Mølsted, Herning, sendt mig i bødefrimærker kr. 5.70 fra vandremappen 1907—08. — Hjertelig tak.

Vald. Olsen.

KOLDING HØJSKOLEKREDS

Lørdag d. 2. december kl. 20 taler forstander Lauritsen, Høptrup højskole, på KFUM. Emne: Højskolen i folkets liv.

Alle er velkommen.

P. u. v.

Tag Sanden.

ADRESSEFORANDRINGER

1942: Grethe Jespersen, Jernbanevej 7, Holbæk.

Guðrun Spliid, Usseød børnehøve, Uss. Kongevej 45, Hørsholm.

1947: Erna Heldt, c/o gdr. Madsen, „Korsager“, Solrød, Havdrup.

1947—48: Ejvind Nielsen, „Brændevejgård“, Væggerløse, Falster.

1947—48: Edvard Poulsen, „Engesholm“, Simmelkær, Sunds.

1948: Ester Poulsen, Simmelkærgård, Nr. Simmelkær, Sunds.

1948—49: Alfred Jørgensen, Ramløse, Helsingø.

1948—49: Ejnar Rasmussen, C. A. Nordlejren, Oksbøl.

1949: Karen Hansen, Nørkær, Stouby.

1949: Dagny Jensen, Tvis Brugsforening.

1949: Krista Lauritsen, Nr. Ramskov, Vinding, Sorvad.

1949: Ruth Hansen, Jernbjærggården, Slagelse.

1949: Inga Mojsgaard, Aalborg Drengøjem, Annebergvej 71, Aalborg.

1949—50: Aksel Madsen, adr. Niels Høersted, Hanning, Sædding.

1949—50: Niels Mogensen, Egegården, Himmelev, Roskilde.

1950: Gerda Bruun-Christensen, børnehøjemmet, Jens Jessensvej 12, København F.

1950: Dagmar Christensen, „Dahlgård“, Ølby, Struer.

Aktivt neutrale stater

Vi vesteuropæere er i dag medskyldige i, at det amerikanske hysteris bølger skyller op ad den russiske klippes fod, og at det russiske hysteris bølger skyller op ad den amerikanske klippes fod. Vi er for gamle og for erfarne til at have amerikanernes og russernes ensidighed, men vi har ikke haft kræfter til at lægge et bredt, åbent bælte af neutrale stater, aktivt neutrale stater som Indien, imellem dem. Er det kristeligt for ringe en ting at arbejde for denne politiske fred? Er ikke vor hovedkulds kapitulation over for krigshysteriet en stor synd?

Man kan øjne, hvad der kunne være sket i verden, om Vestens gamle erfarne demokratier kunne have sluttet op om Nehru. Da ville Schweiz og Sverige have haft mulighed for at ombytte deres indadvendte og egoistiske ønske om at overleve til en aktiv fredsholdning, som kunne have inspireret svagere og fattigere nationer. Da ville den fredsvenlighed, som flertallet af tyskerne, på trods af alle naboernes skepsis, har udvist efter krigen, være blevet anvendt i omdannelsen af Tyskland til et stort Schweiz. Og da ville den tilslutning til Atlantpagten, som for flertallet af danskerne formodentlig er udtryk for endnu større angst end vor gamle neutralitet, kunne have været erstattet af en fri, modig og ærlig holdning.

(Arne Sørensen i Kr. Dagblad).

Eet menneskes tak

Fra Harald Kiddes bog „Helten“, hans hovedværk, citerer vi følgende:

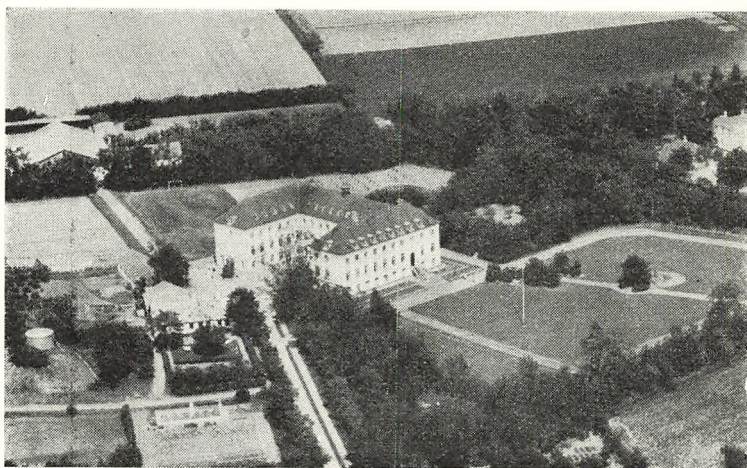
„Efterhånden som jeg så menneskene derude, hvordan de var mod hverandre, som om de var de eneste, der var til, og vi andre bare var til at smide over bord, og da jeg så, hvor de levede derude, de store herrer, i de varme, rige lande, da tænkte jeg på gamlingen, Clemens, at helt muntert havde han dog ikke haft det heroppe på den magre strand, endda han var en mand af god oplæring. Men stadig var han fuld af smil og tak og syntes kun, han fyldte for meget op. Ja, da var det, at han blev sådan noget som en have for mig, et hjem, en ankergrund, at jeg ikke forliste. Vi drenge, vi lo tit, når vi hørte, hvad han fik ud af øen og af os og alt det, vi syntes ingenting var. Men siden, da jeg derude så, hvad menneskene fik ud af havet og jorden og himlen med, da tænkte jeg på, om ikke det var ham, der havde ret — om han ikke fandt det, der var Guds mening med det hele.

Jeg kan jo godt sige det. Der er ingen her, der sladrer, men se — jeg véd engang, da jeg havde kniven i min hånd, en mørk nat ved

rælingen og var ved at hugge den i nakken på den, der havde trådt mig som en hund under fødderne, og som ikke var bedre værd end en død som et dyrs. Og jeg var rede til at tage mit eget liv i øjeblikket derpå. Jeg syntes, at så jeg kun ham tumble over ende og fik hans blod over min hånd, da var jeg nøjet med mit liv. For det var jo ikke ene ham, jeg ville til livs, men alle dem, jeg syntes var mig onde — ja, hele verden, kan jeg gerne sige, jeg gad myrde.

Ja, sådan kan en enlig drengs liv forme sig mellem mennesker. Men da, just som jeg skulle støde til — og jeg kan endnu høre, hvor natteblæsten piber — da var det med et, som jeg så gamlingen der, hans ansigt for mig, så klart i mørket, så mildt som — ja, jeg kan kun sige som Guds åsyn. Og jeg slap kniven ned i mit ærme og listede af. Jeg takker ham for, at jeg ikke blev en morder.

Og som den nat er han kommet mange gange siden, da jeg var ved at kravle opover og ikke ville ned igen, da det just ikke var med dolk, jeg ville stikke, og ikke just livet, jeg ville tage, men nok næstens nødvendigeste. Ja, både dag og nat er han kommet til mig, både i syd og nord, bare ved sit minde: at han tænkte ikke på sig selv. Kommet som den forsikring: at Gud var til. Og derfor er jeg nu kommet til ham for at sige min tak både for første og sidste gang. Min tak bare, fordi et sådant menneske fandtes.

Udgivet af Faarevejle højskoles elevforening.
 Formand: Aage H. Lund. Redaktør: Jørgen Jensen.
 Holbæk Amtstidendes bogtrykkeri.

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Faarevejle Højskoles Elevforening

40. årg.

December 1950

Nr. 12

Det med barnet er det vigtigste

Under søndagsskolernes verdenskonference i Toronto i sommer blev der søndag eftermiddag afholdt en 170 års mindefest ved Robert Raikes statue, der er rejst i parken omkring parlamentsbygningen, der ligger i universitetkvarteret i Toronto.

Det var i 1780, redaktør Robert Raikes begyndte det søndagsskolearbejde, som nu er taget op over den hele verden. Det var derfor så naturligt, at de 5000 søndagsskolearbejdere fra 62 nationer, der nu i 170 året efter begyndelsen var samlet i Toronto til konference, fandt anledning til at samles om stifterens statue for at takke Gud, fordi han lod værket lykkes, så der nu er ca. 40 millioner søndagsskolebørn ud over jorden. Det var et gribende øjeblik, da en japanerinde i nationaldragt trådte frem og lagde en kæmpekrans ved statuens fod med de ord: »På alle søndagsskolers vegne ud over den hele jord!«

Af det, der blev sagt, vil vi, der var til stede, sent glemme præsident Mackintoshs ord; »Columbus opdagede Amerika, en stor opdagelse, men Robert Raikes opdagede barnet, en langt større opdagelse.«

Ja, det med barnet er det største. Det vil vi minde hverandre om nu ind under jul, hvor der er så meget, der optager sind og tanker, så meget, som vi synes, er vigtigt at få bragt i orden, inden juleklokkerne ringer julen ind. Det vigtigste, det er det med barnet.

Juleevangeliet er jo netop budskabet om barnet, Jesusbarnet, som kom til verden for at bringe det vigtigste, det mest betydningsfulde i orden, — nemlig at bryde skillevæggen ned mellem Gud og os, så vi kunne blive hans børn. Det med barnet, Jesusbarnet, er det vigtigste af alt det, der har med jul at gøre. Måtte alt andet blegne ved siden af barnet.

Alle »Sølvsnoren«s læsere ønskes en velsignet jul og et godt nytår.

ANNA OG C. M. JULIN.

FRED

Snart fejrer vi atter jul på jord.
I huse, hvor mennesker bygger og bor,
er adventskransene tændt.
Og julen fortæller om fred på jord,
fortæller igen om den glæde stor,
da Betlehems-barnet blev sendt.

I kirkerne samles Guds menighed
og synger de gamle salmer om fred
i velbehagsmennesker.
Småbørnenes øjne skinner af fryd,
når de hører klokkernes kimende lyd
forkynde, at julen er nær.

Og har vi vel glemt den forårsdag
og det dybe, befriende åndedrag,
da freden til Danmark kom?
Da rædslen, der trued' som aldrig før,
blev standset lige foran vor dør.
Den dag blev en helligdom.

Men fik vi så fat i den sande fred,
og fik vi den sænket i hjerterne ned,
så den præger handling og ord?
Kun hvis vi annammer det fredens bud,
som bragtes hin julenat fra Gud,
først da bli'r der fred på jord.

Viggo Bay

Kære Fårevejle-elever

I vandremappen for vinterholdet 1907—08 blev der for nogle måneder siden fremsat den tanke, at vandremappens mange forfattere skulle sende mig deres gamle breve, når de havde gjort turen rundt og atter kom tilbage til deres afsendere. — Hvad skulle jeg med dem? Opbevare dem i et Fårevejle-arkiv, så de siden hen, når historikerne har brug for oplysning om livet, som det levedes på landet i det tyvende århundrede, kan gøre nytte.

Da jeg har fået det hverv betroet af bestyrelsen for højskolen at samle og om muligt skrive på Fårevejle højskoles historie fra begyndelsen til dato, forstår I, hvorfor disse breves opbevaring har min interesse. Jeg takker for de breve, jeg har fået. De er meget værdifulde, og forfatterne og deres breve vil gå over i historien. Men det er alt for få. Mange synes ikke, de har skrevet noget, der er værd at gemme, og som kan have nogen betydning for efterslægten. Men sådan må I ikke tænke. I aner næppe, hvor hungrige historikerne er efter selv de mindste og tilsyneladende mest ubetydelige lapper papir fra de svundne dage.

Jeg skulle engang skrive lidt om en gammel vækkelsesprædikant i Vendsyssel. Han var død for mange år siden, og de, han havde prædikeret for, var ligeledes forlængst gået til deres evige boliger. Meget få kendte noget til ham og kun lidt. Jeg søgte ind på Det kgl. Bibliotek for om muligt at finde noget, der var trykt. — Ja, man havde en lille stump avis-papir, ca. tre tommer langt og to tommer bredt, med nogle afbrudte linier på, revet ud af sammenhængen. Og tænk! Så megen værdi havde disse afbrudte linier, så Det kgl. Bibliotek vågede omhyggeligt over dem som en dyrebar skat. Ikke tale om, at jeg kunne få lov at låne den — kun se den, medens bibliotekaren forsigtigt holdt den i hånden.

Vort slægtled har oplevet to verdenskrige. Intet slægtled før os har oplevet sligt, — jeg håber oprigtigt, at heller ingen i fremtiden skal komme til at opleve mage. — Vær forvisset om, at om 100 år vil efterslægten sluge hver en linie, der findes skrevet fra disse dage. Om hvad? Ikke om krigens gang, sejre og nederlag, sult og nød, koncentrationslejre og gaskamre, thi den slags skrives der i hundredvis af bøger om på mange af verdens sprog, og de skal nok blive pløjet igennem. Men hvordan levede den jævne danske bonde og hans kone? Hvad bevægede sig i deres tanker i disse frygtelige tider? Hvad le-

vede de for? o. s. v. — o. s. v. Netop det, mine unge venner, som I har skrevet om i vandremappen.

Og hvis Faarevejle højskole står om 100 år, hvad jeg er forvissat om, og jeres tip-tip-oldebørn sidder på højskolebænken, med hvilken begærlighed vil de ikke sluge hver en linie, deres tip-tip-oldefar og ditto-ditto-mor skrev for mange år siden.

Har I forstået mig? Begynder det ikke at lysne? Må jeg så få jeres gamle breve? Og tænk, om I ville skrive jeres livs historie for efterslægten og få den gemt til sene tider i Fårevejle højskoles arkiv. Den skal blive behandlet med den diskretion, som I eventuelt begærer den belagt med.

Dette her gælder jo ikke blot holdet 1907—08, men alle Faarevejle-eleverne. Kom så med dem! Jeg begynder at gøre bedre plads i skuffen.

Med kærlig hilsen fra jeres gamle ven.

J. Andreassen,
Hesselmed pr. Oksbøl st.

Jul og gaver

Julen er gavernes tid. Det er en køn skik at glæde hinanden med gaver. Måske bliver der knap så mange i år. Måske bliver de mindre, eller det bliver nødvendige ting, som alligevel skulle til, og så må de i år, da alt er blevet dyrere, samtidig være julegaver, men derfor kan de ligefuldt glæde modtageren.

Det er jo ikke værdien af gaven, men tanken, der ligger bag, — at glæde andre — der giver gaven værdi. Vi kender alle eksempler på, hvordan børn, der har fået flere gaver, ikke vurderer dem på samme måde, som vi voksne ville gøre det. Det, barnet er mest glad for, er måske det billigste stykke legetøj, og så kan mor godt lægge den gave til side, som har kostet mest, for den har ikke så megen interesse og nævnes måske sidst eller glemmes helt, når der fortælles om julegaver. Små børn er måske mere interesseret i indpakningen end selve gaven.

Sådan er børn — og voksne med. Vi er jo alle børn, der har fået mange gaver af far. Hvor har Gud overøst os med sine gaver: helbred og sundhed, hus og hjem, en god ægtefælle, sunde og raske børn, en daglig gerning, hvor dag nok til livets ophold — og mange andre gaver kunne nævnes. Det er nok værd at sige tak for, men den kostbareste gave er Guds julegave til alle mennesker: »Eder er i dag en frelser født«. Lad os ikke glemme det største.

Der er voksne, der som børn vurderer forkert, ja som over de andre gaver glemmer den største. Der er voksne, der er mere interesseret i »indpakningen« — alt det, der hører julen til — end selve julens gave, Jesus. Sådan må det ikke være. Gud gav os sin søn, det kostbareste, han ejede. Lad os så tage imod Jesus, i hjerter og hjem, så julen bliver et glædeligt budskab om frelse ved troen på Jesus, Guds julegave.

En rigtig glædelig jul og et velsignet nytår ønskes alle »Sølvsnoren«s læsere.

Aage H. Lund.

Fred uden ende

(Esaj. 9., 7.)

Lytter man til radioens nyhedsorientering i verdensbegivenhederne, læser man aviserne, hører man efter samtalerne, hvor mennesker mødes, og samler man helhedsindtrykket heraf, kan dette vist ikke skildres bedre end profeten Jeremias' samtid er skildret i hans bog kap. 6. Fra alle sider forsikres nu som dengang, at man vil fred — men der findes ikke fred. Utryghed og ængstelse præger de fleste menneskers tilværelse, simpelthen »fordi de gamle stier er forladt«, og fordi man ikke vil give agt på Guds livslove for menneskelivet, men forkaster Guds lov og derfor kan blive som sølv, værdifuldt, men forkastet af Herren. Et håbløst perspektiv.

Med hensyn til fred er det et helt andet perspektiv, der åbnes for Guds folk f. eks. hos Esaj. kap. 9, hvor der vises vej til både julefred og evig fred for enhver, som vil gøre Jesus til sin fyrste og modtage ham som sin frelser fra synd, utryghed og død. Der gives tilsagn om »fred uden ende«, evig fred.

Det er som et blik ind i to helt modsatte verdener, hvad det i virkeligheden også er. Sådan lever vi mennesker iblandt hverandre side om side, men dog adskilt ved håbløshed og håb, ved utryghed og tryghed. »Retfærdiggjorte af tro har vi fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus«. (Rom. 5., 1.).

De allerfleste mennesker er vel i virkeligheden søgende efter fred, men finder den ikke, fordi man ikke vil følge de livsveje, som fører til dette mål, og som een gang er uforanderlig afstukket i Guds love for menneskelivet. I dette forhold lader det sig ikke gøre at foretage vejforlægninger, selv ikke ved flertalsbeslutninger, uden at det også fører bort fra målet. — Vejen til dette mål har Jesus for sine disciple bl. a. anvist således: »Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod ham« (Math. 7., 12.). — Vejen til fred for hvert enkelt menneske og derigennem for hele den del af menneske-

heden, som i sandhed søger efter fred, er derfor at opnå fred med Gud, at blive Jesu discipel.

Lykkelig den, som har fred med sig selv,
fred med sin Gud og fred med sin næste.
Går det i verden end op eller ned,
han har af lykken dog vundet det bedste.

Hvordan det kunne gå til, at Gud kunne lægge fred og vished ind i mit hjerte om, at Jesu Kristi Guds søns blod renser fra al synd, også for mig, det har jeg aldrig kunnet fatte, men har ikke destomindre oplevet det som en lykkelig virkelighed, der har fyldt mit liv og bestemt mit livs retning og veje fra min tidligste ungdom, og derigennem har det været en lykkelig kæde af oplevelser livet igennem, at når der een gang er sluttet fred med Gud ved en fuld og betingelsesløs overgivelse, så lægger Guds fred sig som en altoverskyggende virkelighed over hele tilværelsen, både, hvor vi føres gennem timelige vanskeligheder, tryk og skuffelser, og hvor vi står over for død og evighed.

Fred til bod for bittert savn, Gud os gav i Jesu navn.
Fred os købte med sit blod, fred os Jesus efterlod.
Kristendom er i en sum, fredens evangelium.

Fred er kirkens velkomstord, og farvel på denne jord.
I vor dåb det tit os lød, skal genlyde i vor død:
Fred med eder! Herrens fred! Nu og i al evighed!

Vald. Olsen.

Fra elevkredsen

FAAREVEJLEKREDSEN FOR KØBENHAVN OG OMEGN

Lørdag den 6. januar kl. 19,30 holder Faarevejlekredsen nytårs møde på KFUK, Kannikestræde. Højskolens formand, fabrikant Vald. Olsen, og forstander Jørgen Jensen har lovet at komme. — Kom og vær med!
Kr. Bach.

KOLDING HØJSKOLEKREDS

Lørdag den 13. januar kl. 20 taler forstander Jensen, Børkop sygeplejeskole, på KFUM. — Alle er velkommen.

P. u. v.

Tage Sanden.

ADRESSEFORANDRINGER

- 1927, Camilla Madsen, Memersgade 113, 5. sal, Københ. N.V.
 1947—48, Werner Greggersen, Mørvigsgade 188, Flensborg.
 1947—48, Knud Lehm Nielsen, Helhøjgård, Grandløse,
 Holbæk.
 1947—48, Tage Nielsen, Faarevejle højskole.
 1948, Alma Lauridsen, c/o Colfach, Rødding.
 1948, Inge West Olsen, Hasselvej 51, 1. sal, Virum.
 1948—49, Th. Lauridsen, »Bakkegården«, Ansager.
 1949, Anne M. Knudsen, Storegade 67, Tarm.
 1949—50, Ebba Korsbæk, »Østergård«, Skovsgård.
 1949—50, Karen Nielsen, Essendrup, Fjellerad.
 1949—50, Gynter Wittorf, Gerlev idrætshøjskole, Slagelse.
 1950, Ester Borbye, Faarevejle højskole.
 1950, Karen Mogensen, »Nordskovgård«, Ødis.
 1950, Ellen Nielsen, Tolsager, Asnæs.
 1950, Ella Juhl Pedersen, Dronningensgade 77, Fredericia.
 1950, Tove Rasmussen, »Værebro«, Ølstykke.

Kontingent til elevforeningen

Vi minder om kontingentet til elevforeningen for dem, der ikke har haft lejlighed til at indsende det endnu. Det er 5 kr. Giroblanket var vedlagt i sidste nr. af »Sølvsnoren«. Giro-nummeret for Faarevejle højskoles elevforening er 8701.

Husk at melde adresseforandring til skolen eller til post-væsenet. Adresseforandringer, der sendes til skolen, kommer i »Sølvsnoren«. Hvis »Sølvsnoren« af en eller anden grund udebliver, så skriv til os, så vi kan få fejlen rettet.

Jørgen Jensen.

Fra skolen

Siden sidst har der både inden for højskolens bestyrelse og Indre Missions bestyrelse været ført drøftelser om, hvordan der kunne skabes de bedst mulige betingelser for højskolens arbejde. Selv om der ikke har været nogen personlige hensyn at tage til nogen sider, så har det dog hidtil ikke været muligt at gennemføre nogle af de fremførte råd og forslag med hensyn til skolens drift. Opmærksomheden har særlig samlet sig om, hvordan vinterskolens drift kunne forbedres, og det vil også i kommende måneder blive overvejet, hvordan vinterkursus'et bedst kan lægges til rette.

Til sommerskolen 1951 indbyder vi unge piger som hidtil, og vi hører gerne fra jer om unge piger, som vil gå skole til sommer. — Allerede for nogle måneder siden har jeg sluttet aftale om to store lejre i august 1951, som vil blive en betydelig støtte for sommerskolens drift.

Lærer Skovmark vikarierer for tiden ved Privatskolen i Faarevejle og bor stadigvæk på skolen. Lærerinde Marie Olsen bor også på skolen og har kursusarbejde i Odsherred, og Martha P. er også optaget af sit arbejde i amtet. Både Skovmark, Marie Olsen og Martha P. kommer til at virke ved sommerskolen. Bestyrer Svend Larsen har fået tilbud om en stilling ved Koføeds skole fra 1. december, og han har taget imod dette tilbud. Svend Larsen vil samtidig benytte lejligheden til at søge læreruddannelse i København. Svend Larsens har stadigvæk deres hjem i Faarevejle. — Tage Nielsen (1947—48), Grevinge, er kommet og hjælper os ved landbruget.

Som meddelt i et tidligere nr. var der pr. 15. september af »nye bidragydere« tegnet 5252 kr. til støttefondet, dels på 10 øres kort og dels på andre kort. Siden er der tegnet nye beløb, således at der nu pr. 1. december er tegnet 5578 kr. til støttefondet. Heraf er indbetalt 1525 kr. Hjertelig tak! — Til støttefondet benyttes giro nr. 89664. Det var oprindeligt tanken i løbet af efteråret til dem, der har tegnet sig for et beløb til støttefondet, at udsende girokort til brug ved indbetalinger, men det vil først blive gjort lidt senere.

Fra alle her, familien Larsen, Skovmark, Marie Olsen, Martha P., Ester, Tage, skal jeg bringe en hjertelig hilsen med ønsket om en velsignet jul og et godt nytår. — Min kone og jeg og børnene sender jer også en hilsen. Vi siger tak for alt godt i året, der er gået, og vi ønsker jer en glædelig jul og et af Gud velsignet nytår.

Hjertelig hilsen.

Else og Jørgen Jensen.

Fårevejle højskole og efterskole

Sommerskole for unge piger begynder 3. maj.
Skriv efter program.

Jørgen Jensen.

*Udgivet af Faarevejle højskoles elevforening.
Formand: Aage H. Lund. Redaktør: Jørgen Jensen.
Holtbæk Amtstidendes bogtrykkeri.*